

OCTUBRE

LUBRIC CRONIC

HEMEROTECA

COMICS

RELATS

DANDIES

U2

MINORIES
DEL
ROCK

BARNAROCK

1
Nº

POSTER
ARTICLES

INTRO...

I EL PROMÉS ES UN DEUTE, COM DIUEN ALGUNS. NOSALTRES COMPLIM AQUEST DEUTE I COM VEUS JA ENS TENS AQUI. EL PRIMER NUMERO DEL LUBRIC CRONIC I LA REALITAT DE QUE CADA MES ENS PODRÀS TENIR A CASA TEVA.

DURANT AQUEST MES ENS HAN DIT DE TOT SOBRE EL Nº 0. PERO EL QUE MÉS ENS AFECTA ES AQUESTA OPINIÓ GENERALITZADA DE LA GENT DIENT-NOS QUE SOLAMENT TREUREM DOS O TRES NUMEROS I AQUI S'HAURÀ ACABAT TOT.

DONCS NO, ESTEM EL SUFICIENTMENT SONATS PER VOLER TREURE CADA MES I DURANT MOLT DE TEMPS AQUESTA NOSTRA NO SUBLIM, SINO INMILLORABLE PUBLICACIÓ, PASSANT DE TOTS AQUELLS QUE ENS MIREN AMB MALS ULLS.

D'AQUESTA MANERA JA PODEU COMENÇAR A BELLUGAR-VOS I A TREURE TOTS ELS TOPICS I ELS PREJUDICIS DEL VOSTRE DAMUNT, JA QUE AQUEST FANZINE QUE TENS AL DAVANT SERÀ EL PRIMER EN FER HO.

ESTAS AVISAT!

I SEMBLA, DONCS, QUE AIXO FUNCIONA, FORÇA GENT S'HA ASSABENTAT DE LA HISTORIA I ENS HA DEMANAT PER COL·LABORAR COSA QUE PODREU COMPROBAR EN AQUEST NUMERO MATEIX.

AIXO ES EL QUE NOSALTRES VOLEM, QUE LA GENT NO ES QUEDI VEGETANT I COMENCI A CONECTAR LES ANTENES RECEPTORES.

BE, AQUEST MES EL FANZINE CONTI NUA AMB EL MATEIX TIPUS DE FORMAT. I EN EL MOMENT D'ESCHIURE AQUESTES RATLLES NO SABEM MOLT BE, SI ACONSEGUIREM POSAR LA PORTADA EN COLORS, O SI TAMBE HI HAURÀ ALGUNA ALTRA COSA EN COLOR, ESPEREM QUE AIXI SIGUI, SINO TOT VINDRÀ.

D'ALGUNA MANERA HEM INTENTAT FER SI CAP, UN LUBRIC CRONIC MES ESTETIC, ES A DIR, MES ATHAIENT ALS ULLS, PER AIXO ALGUNES DE LES PAGINES LES THOBBAREU TOT ENMARCADES.

PODRÍEM COMENÇAR A PARLAR MES CONCRETAMENT DEL QUE PODREU TROBAR QUAN PASEU PAGINA:

CUM SEMPRE HI HA ELS COMICS, EL8 MAGNIFIC COMICS DELS NOSTRES DIBUIXANTS QUE INTENTEN COM SEMPRE EXPLICAR-TE ALGUNA COSA, EXPLICAR-TE A COPS L'ABSURD DE LES COSES, A COPS INTENTEN REFLECTIR LA IRONIA I D'ALTRES EL MÉS SIMPLE SENTIMENT D'AMOR I NO LA SENSI BLERIA QUE PUBLICA ULTIMAMENT EL BAGANT, EN LES "HISTORIES APOCRIFES". QUE PER CERT, AL SENYOR QUE FIRMA L'ULTIMA L'HI RECOMANEM QUE VISITI LES ANOMENADES "SENYORES" DE FER ESPASSAR ELS "MALS" INSTINTS.

ENS HEM PASSAT? NO...VERITAT?

BE, DIGUEM TAMBE QUE CONTINUEN ALGUNES IL·LUSTRACIONS; ENCARA QUE EN AQUEST NUMERO NO N'HEM VOLGUT ABUSAR I SI QUE HEM POSAT COMICS D'UNA SOLA PAGINA, JA QUE TENIEM UNS GUIDONS QUE CREIEM MOLT DIVERTITS I QUE NECESSITAVEN POC ESPAI PER ESSER DIBUIXATS.

FEL QUE FA A LA MUSICA; TENIM L'ANOMENAT ROCK PER MINORIES; QUE AQUEST MES ES INTERESSANT PER AQUELLA GENT QUE NO ACCEPTE EL QUE TOTS MENSEM I PER CONTRA VOL ESSER UNA MICA O FORÇA ELITISTA. JA HO SAPSI!

TENIM TAMBE UNA INTERESSANT XERRADA AMB EL GRUP DANDIES, EN MOTIU D'HAYER EDITAT UNA MAQUETA I D'HAYER SE CONSTITUIT EN UNA DE LES MILLORS PROMESSES DEL "ROCK NECROLOGIC".

TENIM TAMBE PAGINES FORÇA ESPECIALS, COM VEUREU, I D'ALTRES D'INFORMACIONS VARIES QUE EREN NECESSARIES DE POSAR, PER MOLTS MOTIUS, ENTRE ELLS UN: EL QUE ENS CONEIXESIS MILLOR A NOSALTRES, TOTS ELS "GENIS" QUE FEM AQUESTA PUBLICACIÓ QUE SE'N DIU UN

- FANZINE -

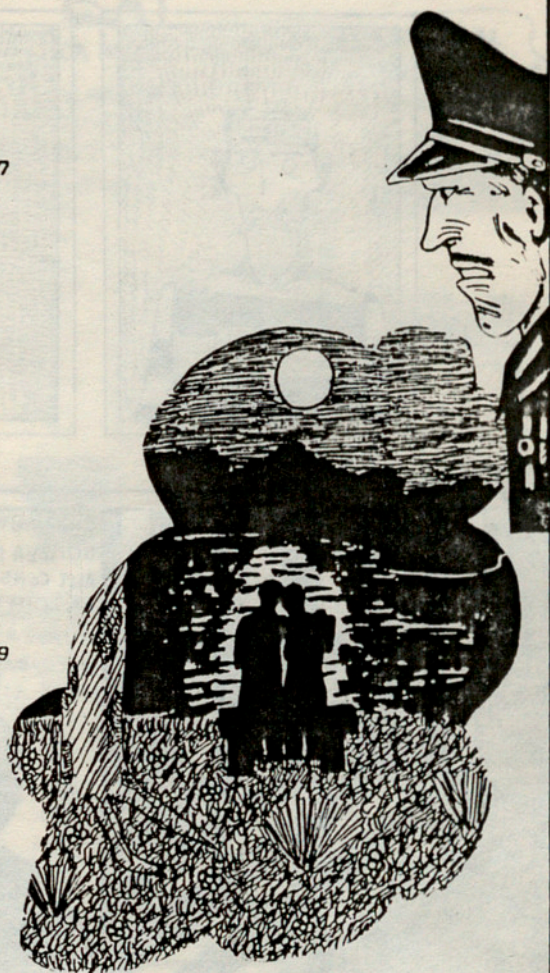
CAL PARLAR TAMBE DE LES CREACIONS DELS AMABLES COL·LABORADORS, QUE US EN SEMBLA DE LA PORTADA, EH?

BE, ENCARA QUEDA ALGUNA COSA DEL LUBRIC CRONIC PER PARLAR-NE, COM PER EXEMPLE LA DISCUTIBLE HISTORIA DEL DISCUTIBLE LLAC; PERO AQUI HEM DE TALLAR, I US DEIXEM A TOTS VOSALTRES QUE ANEU DESCOBRINT POC A POC TOT EL MATERIAL, AMICS QUE ENS COMPREU AMB SANTA DEVOCIÓ.

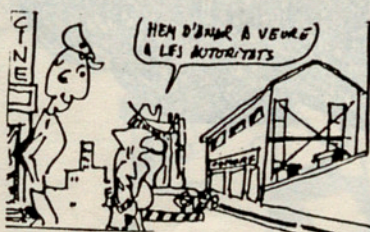
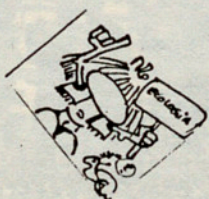
AMEN.

SUMARI

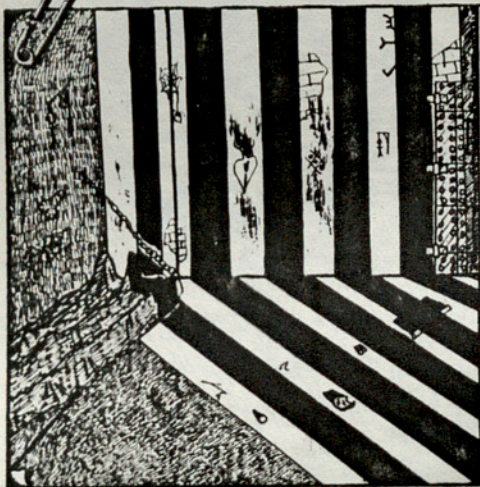
- ESTUPIDESA HUMANA..... 4
- BARCELONA ES DESPERTA.....7
- THE WALL.....9
- EL FULL PARROQUIAL.....10
- LUBRIC CRONIC.....11
- NIT DESABBATH.....13
- EN DRAC..... 16
- DANDIES.....19
- OVNI..... 27
- HEROIS O BOJOS.....28
- ROCK PER MINORIES.....31
- PRINCESA DE PAER..... 34
- U237
- DE PEUS A LA GALLEDA.....39

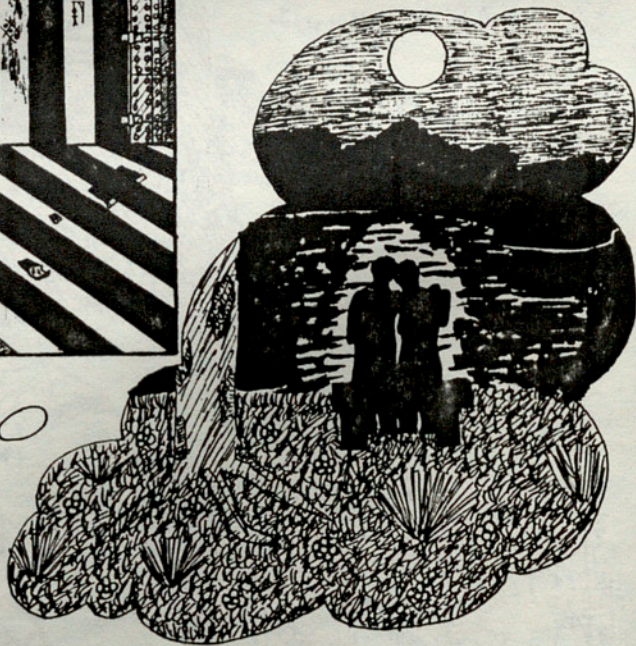
3

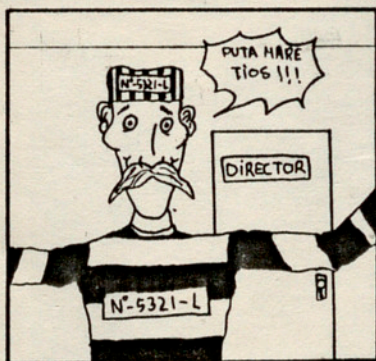
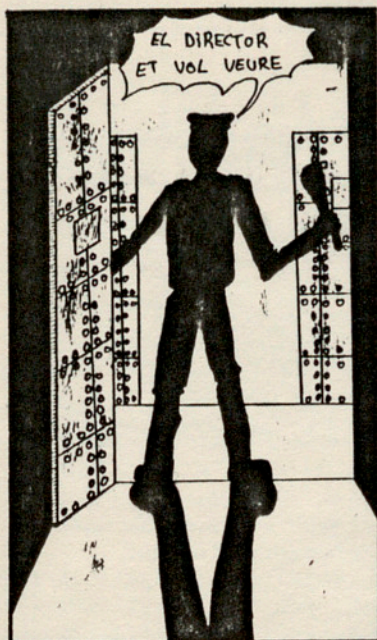

EL SEU NOM ÉS Nº-5321-L DESDE FA CINQUANTA ANYS.

CINQUANTA INACABABLES ANYS PASSATS A LA
SOMBRA D'UNA GARJOLA FOSCA I HUMIDA SOHI-
ANT CONSTANTMENT AMB LA LLIBERTAT, AMB
LA LLUM DE LA LLUNA, AMB L'ESTIHADA...

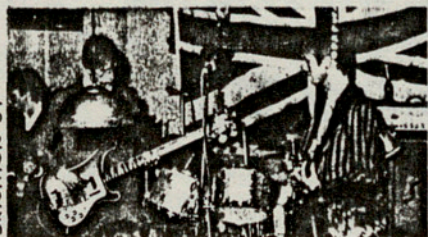

INGENUÏTAT HUMANA

BARCELONA ES DESPERTA

BRIGHTON 64

Quan se'n parla del moviment independent, immediatament associem la paraula amb Madrid, ja que allà és on s'ha centrat la major part dels grups, actuacions i productes referits a aquest nou corrent musical.

Malgrat els considerables esforços de D.A. Manrique i Carlos Tena per a donar a conèixer grups de la perifèria espanyola dins el

seu programa "Caja de Ritmos", --desaparegut ja a RTVE--, el moviment es continua identificant amb la capital **espanyola**.

Les primeres emissions de l'"Edad de Oro", que en certa manera vingué a substituir a l'anterior programa, contribuïren a centralitzar les noves idees. (Recordem els mediocres intents de revitalitzar "Kaka de Luxe" en una actuació postuma, totalment desfasada, i gens representativa de l'actualitat musical). No dubtem que el que es va pretendre fou donar forma i estructura a l'independència discogràfica, deixant unes bases històriques i tancant una etapa que consolidés el moviment i els períodes actuals. I l'intent es va aconseguir, ja que ara s'accepta i es defensa el protagonisme i la responsabilitat d'aquell grup per a fer avançar les noves idees.

D'aquesta manera, però, els grups de València, Bilbao, Sevilla i Barcelona van perdre importància. Si a això hi afegim els gairebé nuls interessos de la premsa, ràdio i TV perifèrics a donar recolzament als grups autòctons, ens trobem amb el que el corrent d'avantguarda perd força fóra de Madrid. I això no vol dir que els grups del Nord o de per aquí no arribin a la qualitat de la capital; ni que no hi hagi prou quantitat de grups. --tan sols a Barcelona n'existeixen cap a dos-cents de nous--, sino que s'ha oblidat aquest potencial fabulós, ja no tan sols pels mitjans de comunicació propis, sinó també pel públic consumidor que s'ha aïllat en glòries passades o en música "disco".

Barcelona és la capital espanyola que consum més música "disco" i saxona, abandonant i ignorant la força de l'avantguarda pròpia.

Ultratuita

A més, és també on hi ha més botigues discogràfiques i que té les xifres més altes de venda de discos. Tot i amb aquest potencial extraordinari, que podria empenyer amb més força que Madrid l'avantguarda musical, no es promouen prou sales de concerts (Metro i Zeleste en són l'excepció) i el públic no respon, ja que es troba aletargat i sense ganes d'apreciar les noves iniciatives. La producció també es troba ofegada per la manca de companyies independents fortes, tot i que en sobreviuen moltes de petites.

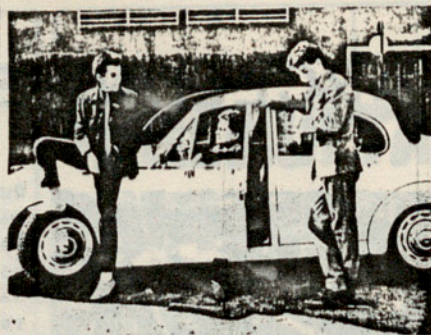
Totes aquestes circumstàncies fan que molts grups marxïn a altres llocs per a expressar-se ("Decibelios" han hagut d'anar a gràbar a Madrid, on han assolit un èxit considerable, omplint Rock Olà després d'actuar insistentment a Barcelona, sense que se'ls hi fes massa cas. New Buildings són més coneguts a Madrid o a Alemanya que a aquí.) Les ràdios "oficials" catalanes han passat llargament dels grups d'aquí, mentre que se'ls pot escoltar a RNE des de Madrid.

Tot i així, últimament sembla que Barcelona es desperta. L'enorme potencial pot consolidar-se d'aquí a pocs mesos, i tot fa pensar que aviat podrem viure una forta etapa que no ens faci recórrer a la gran explosió de la meitat dels anys setanta catalans per a sobreviure. Des d'aquestes línies ens aventuram a preveure una profitosa etapa futura que ens farà oblidar el "deslumbrante" ambient de Madrid. I si no, comenceu a veure la puja de grups ja madurs com "Brighton 64", o més nous com "Distrito V". P.O.

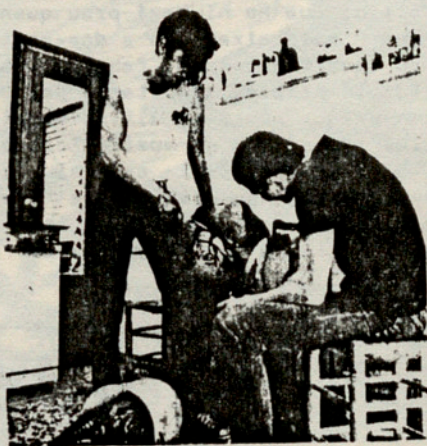
NOTA: En propers números aquestes pàgines es dedicaran de manera exclusiva a presentar-vos, en primer lloc, com i de quina forma va néixer la independència; i en segon lloc, us parlarem de tota la música que es fa en aquest país, parlarem en cada número d'un o d'uns grups determinats, tant de Madrid com de Barcelona, i també d'altres llocs, tots ells pertanyents a cases discogràfiques independents.

Esteu avisats. En aquestes pàgines podreu conèixer cada més uns determinats grups nous que esperem us serveixin per a ampliar el vostre bagatge musical.

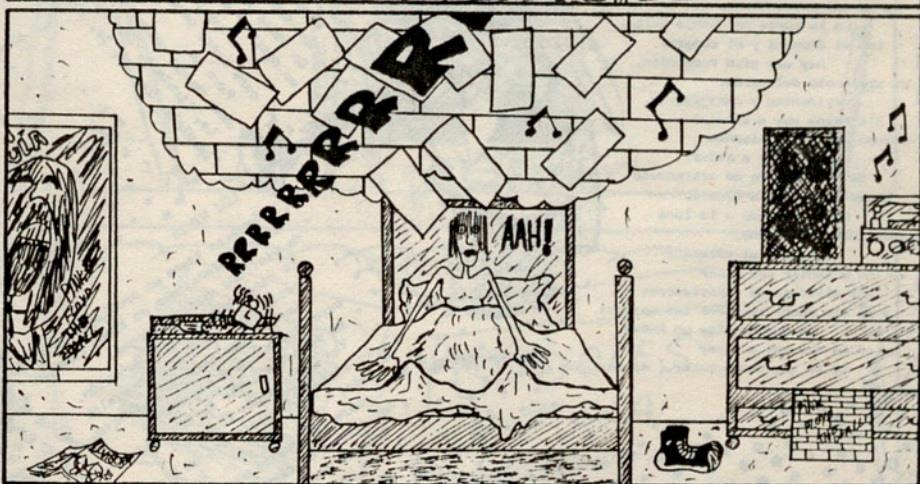
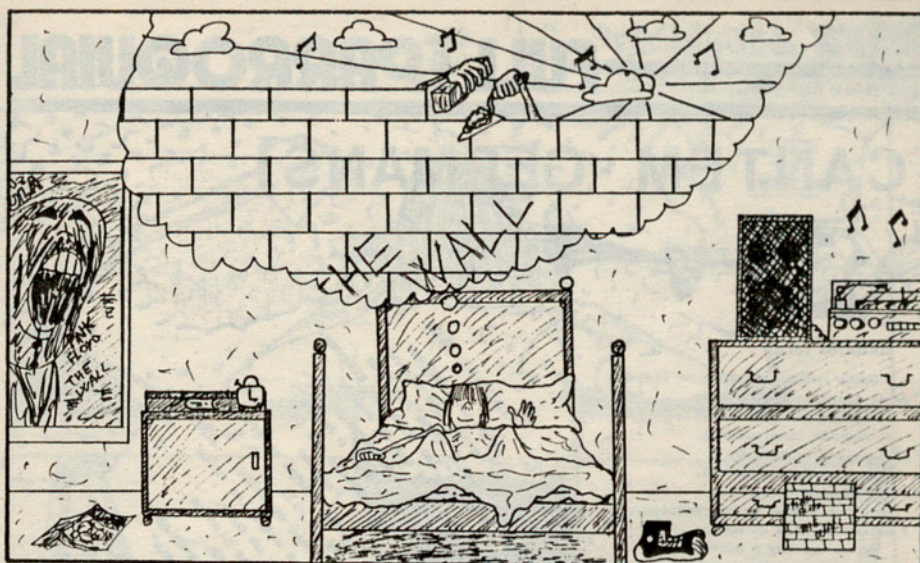
Fins la propera entrega. J.P.

SPRAYS

DESIGNABLES

CANTEM GERMANS!

SINIESTRO TOTAL

Desde pequeño siempre he llevado
un mi interior Havenderado.
El día mas señalado,
al cumplir como soldado,
al sentirse enamorado,
he llevado avanderado.
Pero siempre he sentido
un picor que me ha estrechado.
Y es que me pica un huevo;
no sé que voy a hacer,
no sé que puedo hacer.

En la corte del Congo belga,
con mi smoking y mi suegra,
hay una gran recepción,
un protocolo del copón;
presidentes y embajadores.
Ala reina voy a saludar
cuando entre las piernas
me empieza a picar.

Me he apuntado de astronauta
a ver si suena la flauta.
Hemos llegado a la luna
poco antes de la una.

Al salir al exterior
veo a sentir ese picor
mil millones de espectadores
y yo sin poder rascarme los cojones.
Es que me pica un huevo
no sé que voy a hacer
no sé que puedo hacer. (Ay por Dios)

CODIGO NEUROTICO

Yo me voy hacia las salvinas
Yo me voy lleno de anfetaminas
Que más te da / Que más te da
La presidenta Thatcher se está calando gorde
La presidenta Thatcher es una gran pedorra
La presidenta Thatcher no come gomitas
La presidenta Thatcher no sabe saltar olas
Que más te da / Que más te da
Esto es una guerra con barcos y aviones
Esto es una guerra no habrá soluciones
Esto es una guerra con barcos y aviones
Y aunque suene mucha gente no habrá soluciones.

SINIESTRO TOTAL

Tengo un problema
entre las piernas
que a todas las tías
les pone muy tiernas.
Y es que es enorme
y monstruoso
tengo que ir a hablar
con Jijérez del Oso.

pero no
saco chingo quiero yo.
Libré la silla
por exceso de bulto,
aunque entre las nifas
era todo un culto.
En todas las tiendas
se decían: vete,
no hay pantalones
para tanto paquete.
Pero no
saco chingo quiero yo.
La, lirololo, larholi,
liarholis, la, la, la, (bis)

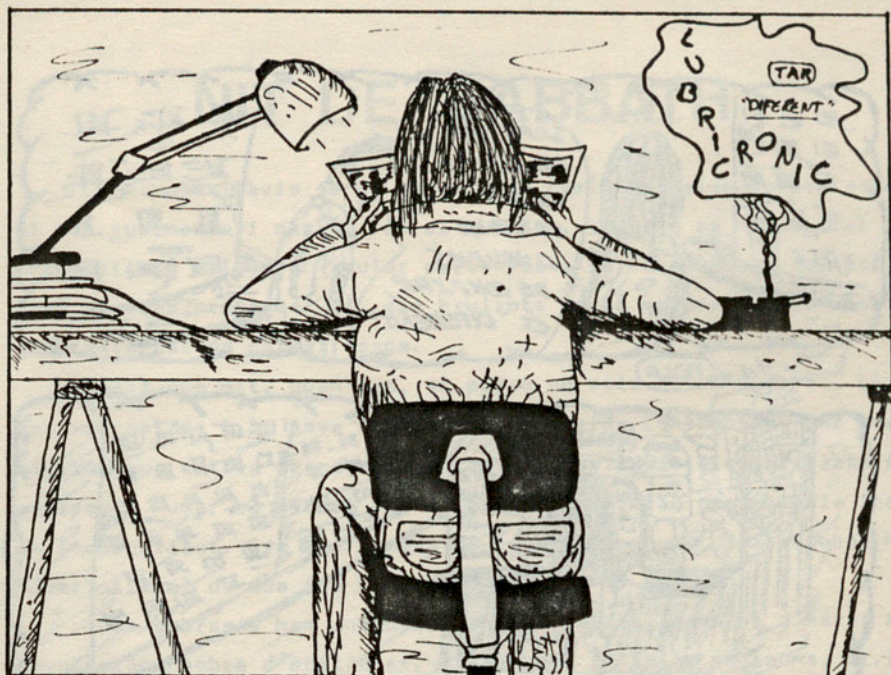
LOS NIXIS

Ernesto tiene un problema muy serio
Ha visitado varios médicos.
Le dicen que no tiene solución.
Ernesto vive en un piso muy alto
pero cuando nunca sale de su cuarto.
No puede resistir una macete
Ten cuidado con Ernesto
Le abrirá la cabeza con un tiesto.

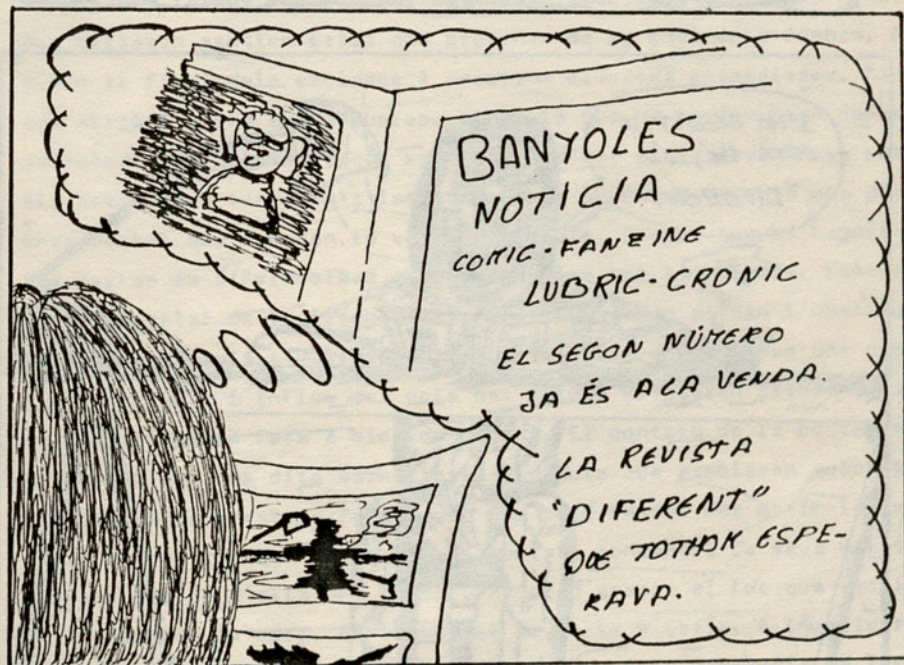
La acera de Ernesto está llena de sangre
Hay trozos de cerebro que parecen fiambre
Ernesto comprueba desde su ventana
que en su lanzamiento no ha habido error
Hoy por la mañana he visto a Ernesto
recogiendo a sus víctimas en un gran cesto
he conseguido que se confesara
Ten cuidado con Ernesto
te abrirá la cabeza con un tiesto.
Ernesto... Ernesto, Ernesto, Ernesto

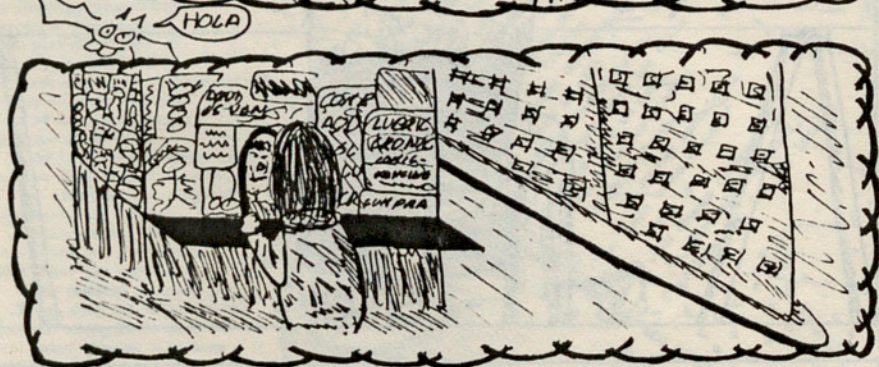
CODIGO NEUROTICO

Paga a tu mamá
Paga a tu mamá
Paga a tu mamá
Paga a tu mamá
No me deja vivir
No me deja salir
Quiero meterme a cura
Quiero que sea cura
Paga a tu mamá... "Aggi!"

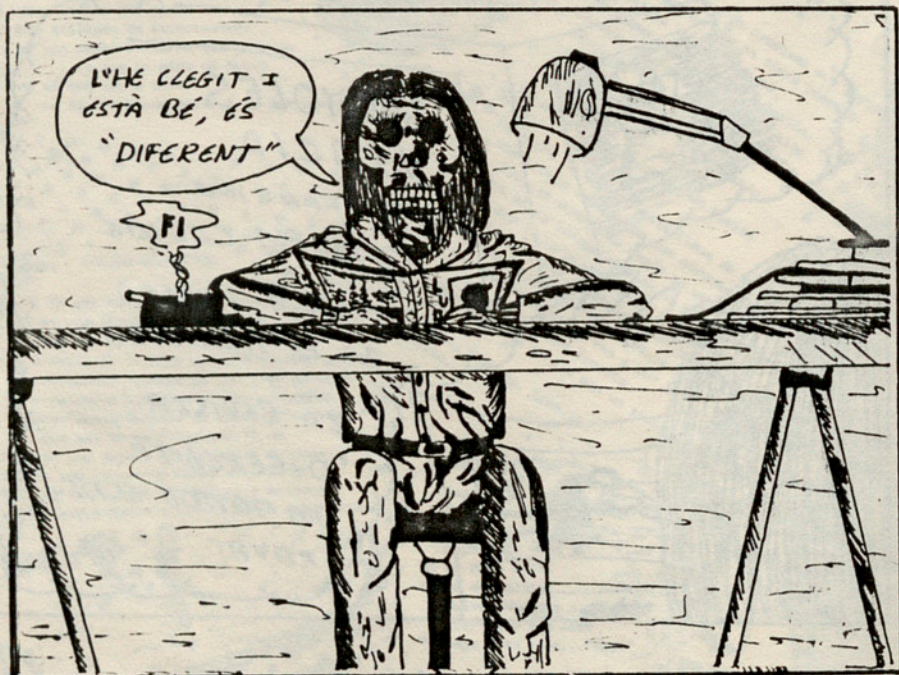

11

12

NIT DE SABBATH

La sang és sàvia doncs sap el seu camí, per això sempre segueix el seu rudimentari destí. Fos el que fos, la sang es mogué i el dit tornà al seu origen. L'anular pertanyia a la mà esquerra del bruixot mort en mans profanes. Sí, els bruixots també moren. Tot pot morir quan està fet de carn i ossos.

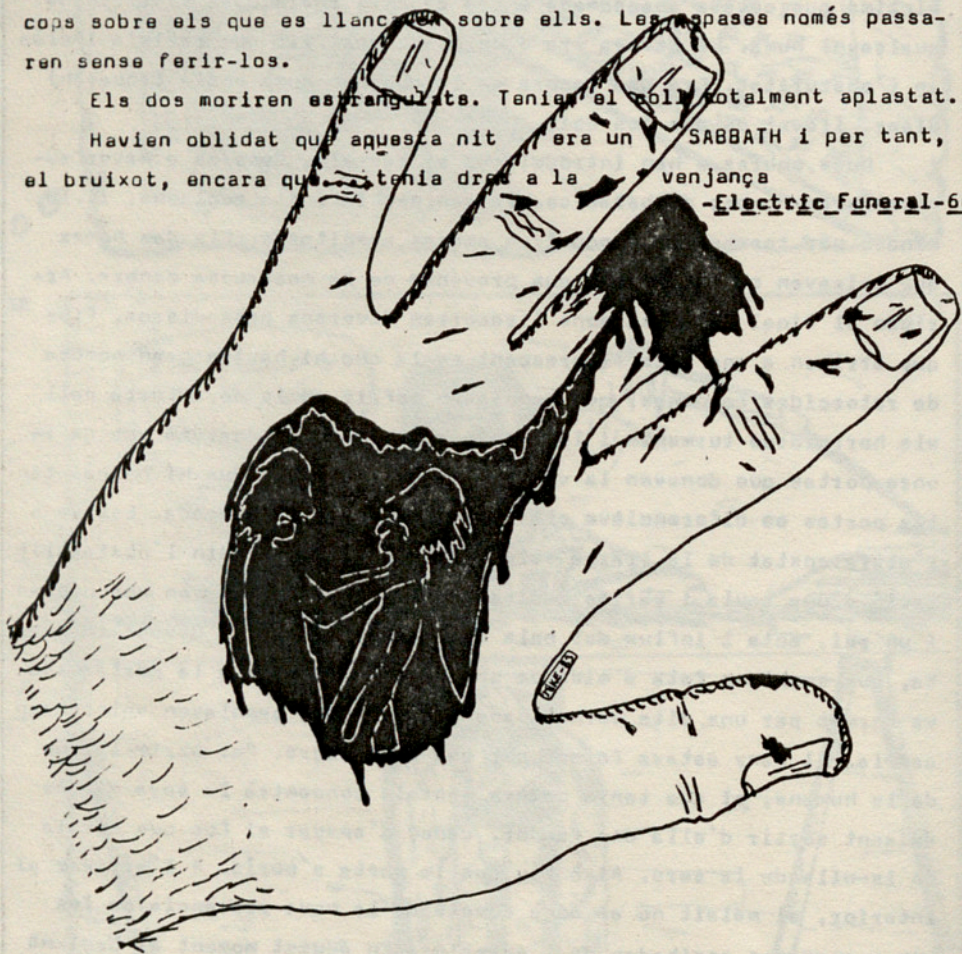
Passà una nit, quan cec, el palau no veia ni sentia res. El bruixot estava a la seva cambra dels horrors. Contemplava una nova víctima que estava abandonada entre cadenes invisibles al tacte de qualsevol humà. La cambra era d'un blau metàl·lic que relluia inclús en l'obscuritat. Era una cambra en la que cap humà podia trobar-hi plaer, llevat de que fos boig.

Dues ombres s'han introduït en el castell, després d'haver superat gran nombre d'obstacles. Baixen per infinits esglaons, il·luminats per torxes que produeixen ombres sospitoses. Els dos homes que baixaven sentien crits que provenen de la monstruosa cambra. Arriben al final dels esglaons i recorren diversos passadissos, fins que arriben a una sala fluorescent en la que hi havien gran nombre de retorçides columnes, que semblaven sofrir en la seva forta pell els horrorosos turments i laments que es produïen darrera una de les onze portes que donaven la volta a la sala. Encara que hi hagués tan-
tes portes es diferenciava clarament quina era la buscada. Estava a l'altre costat de la llarga sala. La travessaren eludint l'obstaculització d'una taula i varies cadires en les que descansaven uns nobles i un rei, sota l'influx del pols del lotus. Arriveren davant la porta, que semblava feta a mida de gegant. El contorn de la porta estava format per uns dits vermellosos i peluts que semblaven voler tancar-la. El pany estava format per una serp negra. Per obrir-la, un dels humans, el que tenia poders mentals concentrà la seva mirada deixant sortir d'ella una fredor, capaç d'apagar el foc que sortia dels ulls de la serp. Això féu que la porta s'obrí. A l'arribar al interior, el maleït no es donà compte de la nova presència de les menes profanes arribades de l'exterior. En aquest moment el bruixot

estava emprant tota la ment en la invocació d'un nou geni que l'ajudés a torturar a una víctima que tenia sobre una taula. Els dos intrusos quedaren estupefactes davant la barbaritat de'ls horrors. Dos escarbats treballaven a l'interior de'ls ulls d'una víctima com si fessin una carrera per arribar a l'interior. Un de'ls dos ja estava arribant al nervi. Llavors, els dos humans s'acostaren fins al brui-xot i abans que sortís el nou geni, li tallaren el dit i el cremaren perquè no es tornés ajuntar. Seguidament, sortiren de la cambra i trobaren als nobles desperts. La seva expressió era molt estranya. Els dos ulls brillaven i de la boca sortia escuma. S'acostaren als dos intrusos. Aquests tragueren les espases i repartiren uns quants cops sobre els que es llancaven sobre ells. Les espases només passaren sense ferir-los.

Els dos moriren estrangulats. Tenien el coll totalment aplastat. Havien oblidat que aquesta nit era un SABBATH i per tant, el bruixot, encara que tenia dret a la venjança

-Electric Funeral-666-

COMICS

AL PAREDÓ

Segurament no m'equivoco si us dic que la majoria de vosaltres no coneixeu el que és el "COMIC". Quan dic "COMIC" em refereixo a les publicacions per adults i per tant descarto les revistes com: MORTADELO i d'altres per l'estil. No vull dir que no siguin còmics, si no que són tant populars que no cal parlar-ne ja que tot el que podria dir més o menys ho sabeu.

Amb aquesta secció, que a partir d'aquest número serà permanent, intentaré fer-vos arribar aquest apassionant món que és el "COMIC". En primer lloc voldria exposar-vos un error que fa molta gent:

Tots hem dit alguna vegada, -vaig a comprar un "cuento" de'n Mortadelo-, quan en realitat s'hauria de dir: - vaig a comprar un COMIC de'n Mortadelo -

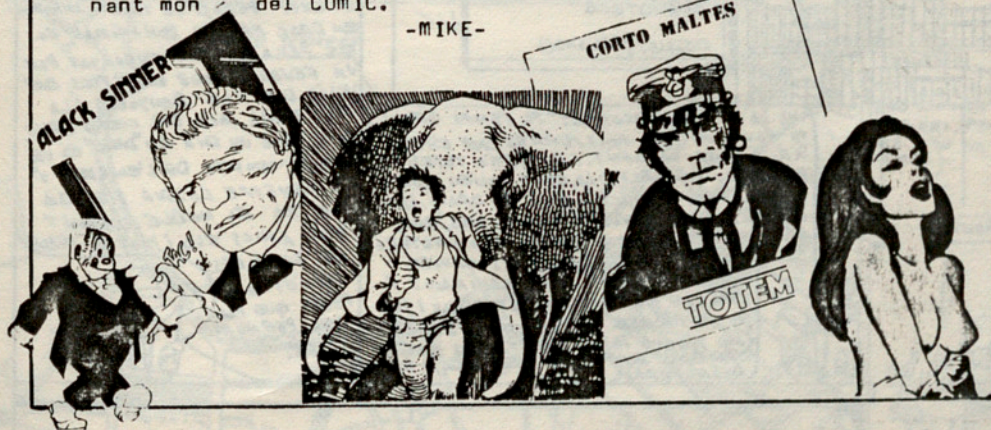
Hauríeu de distingir la diferència entre COMIC i "cuento". El COMIC podriem definir-lo com un conte explicat mitjançant una sèrie d'imatges consecutives relacionades entre elles. El conte és una història explicada mitjançant la paraula o l'escriptura.

Suposo que us en heu ben "empapat" i que no ho direu més.

Em sembla que abans de parlar de la tècnica i el llenguatge del COMIC, primer hauríeu de conèixer les diferents publicacions que hi ha actualment al mercat. Per això cada més aquesta secció estarà dedicada a una revista diferent. Aquestes publicacions són TOTEM, METAL HURLANT, RAMBLA, VERTIGO, EPIC, COMIX INTERNACIONAL, 1984, CREEPY, EL VIBORA, MAKOKI, CIMOC, CAIRO, LA ESPADA SALVAJE DE CONAN el bàrbaro, i com no EL LUBRIC CRONIC. També intentaré parlar d'algun FANZINE i donaré algunes biografies de dibuixants i guionistes.

Espero que després d'anar seguint cada més aquesta secció, perquè ho fareu, no?, tots us apunteu al apassionant i al·lucinant món del COMIC.

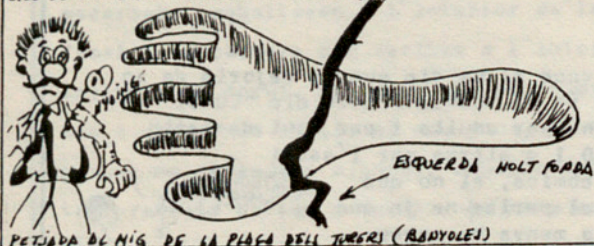
-MIKE-

VERIDICA HISTÒRIA DEL QUE VA PASSAR A L'ESTANY DE BANYOLES A L'ESTIU DEL 83
'HISTÒRIA DEL "DRAC DE L'ESTANY DE BANYOLES"

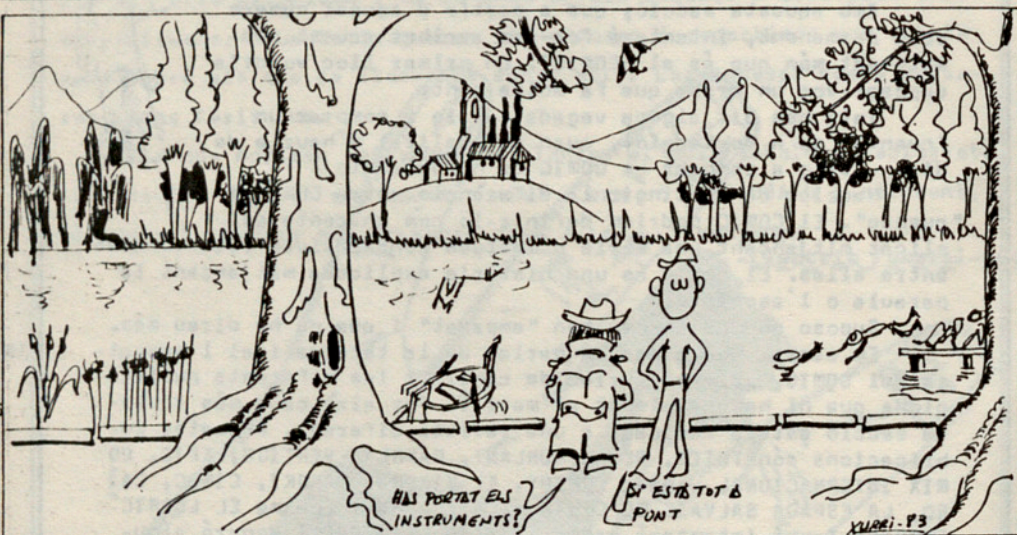
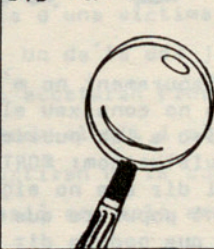
PER XURRI CAP. II

ATAC DE CUR D'UN MONSTRABLE CIUTADÀ QUAL SE'VOL

PEJADA AL MIG DE LA PLATA DELL TIGREI (BANYOLES)

LUPA D'EN PEP

HA PORTAT ELS INSTRUMENTS?

SI ESTÀ TOT A PUNT

XURRI-83

EN PEP I EL SEU AJUNTAMENT DECIDIREN FER UN ESTUDI A FONS SOBRE EL TEMA "DRAC" PER SI'X VA UN A LA BIBLIOTECA DE LA PLATA PER REPARAR EL LLIBRE DE NO. CONTANTS "RONDALES" FINA QUE TROSEN LA LLEENDA DEL DRAC.

BIBLIOTECA

XISSSSST! (SILENCI)

HA JO HO TINC, ESCOLTA: "PO TENRI QUE M' HAVIA UN DRAC MOLT FEROTGE QUE ESPAVOR- DIA A TOTA LA GENT, I HOLNETIA TOTES LES PLANTES I SEMBRATS; LA GENT VOLIEN NOBIR I UDREN FER UN PACTE AMB EL DRAC, PERQUE ELS DEIXES TRANQUILS, EL TROCTE ERA, QUE, CADA DIA TENIEN QUE PORTAR UNA CAPTURA AL SEU CAU. VALENTS CABALLERS HAVIEN PROBAT FORTUNA AMB L'ANIMALOT I TOTS VAN SORTIR MALPARATS, FINS I TOT HO VA PROBAR EN CARLES EL NOGNE", I NO TINEVE FORTUNA SORT, FINS QUE VA DARRIBAR SONT HER I ACABAREM DE DONAR A LA FERD.

HA JO HO TINC, ESCOLTA; SEGONS EL GRUP "PEDAC" DE TEATRE INFANTIL EN DRAC ERA UN BON ANIMAL, EL QUE PASSA QUE ERA ENGANYAT PER UN FEUDAL SENSE ESCRUPOLS, QUE VOLIA DOMINAR BANYOLES I LA SEVA PLANA, AIDA PEL CULTIU D'ALLS. FINS QUE UN DIA EN "DRAC" EL VA DONAR COMPTA DE L'ENGANY I VA REMETRE LA SEVA FIERJA CONTRA EL NOBLE, QUEDANT AIXI, ANICS ELL I TOTE EL POBLE DE BANYOLES, GRACIES A UN POBET QUE PORTAVA PER NOM MER,

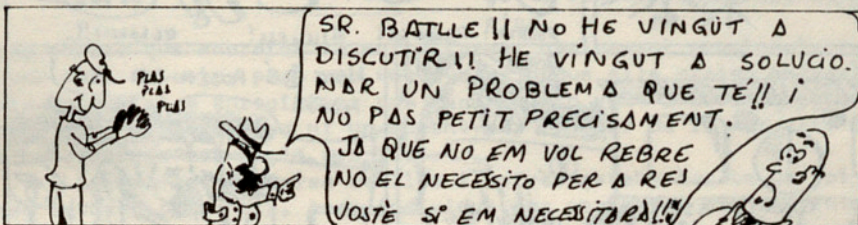
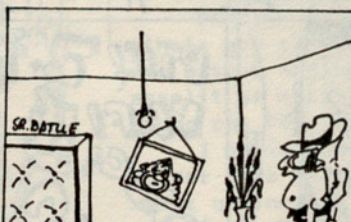

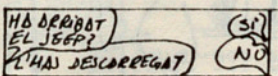
ESPOT EN BLANC
QUE M'EL DEIXO
PERQUÈ EM DONA
LA GANA

POSSA "ALGO"??

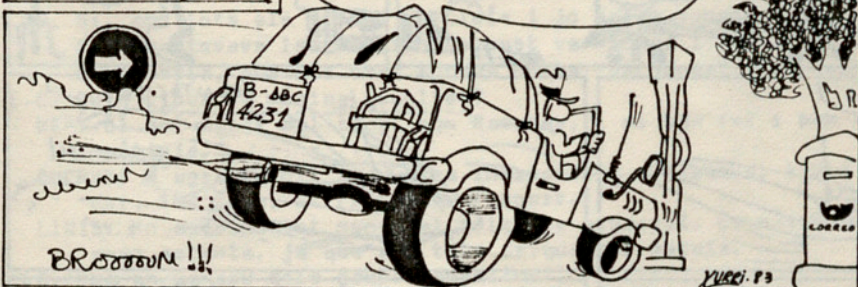
XURRI - F3

EL MOVIMENT
ECOLOGISTA PER LA
ANTINUCLEARITAT
ANTICONTAMINACIÓ
ANTITURISME ANTI-
TOTS NO PERMET
QUE L'IDEA D'EN
PEP VARI AVANT.
JA QUE NO REPER-
TIR INVAJAMENT
PROPORCIONAL
ELEVAT A LA O'S
POTENCIA, EN
L'HABITAT AELS
DIFERENTS HAB-
TANTS QUE PRO-
LES AIGUES DE LES-
TONY, JA QUE EL
SOL FET DE POME-
NI' UNA CAMA RO-
TOSARICA SOTA
L'AIGUA FA QUE
ELS PEIXES, I'EN-
BODOQUIN I' BLA,
BLA, BLA, BLA.

DONCS ANEM-HI!!

XURRI - F3

(NO DIC MES
PERQUES, PERQUE
JO A'HI HA
PROU)

NO PROHIBIR

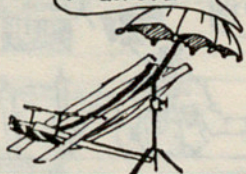
BAIXA ELS TRASTOS

SI PEP

LES ULLERES

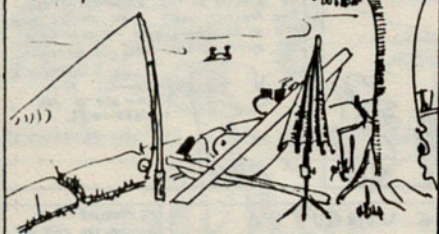
LA GONDOLA

EL TRANQUILITZANT

CONENÇA A MONTAR-HO

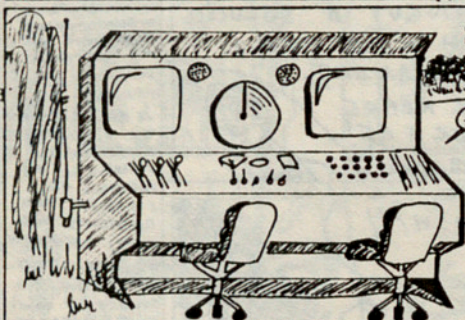

PIF! 2. PLAF!
PAF! 3. AY!
CREC! 4. UY!
CRACK!

RITIIIISS! RBBBBSS! RIIIISS! RBBBBSS!!

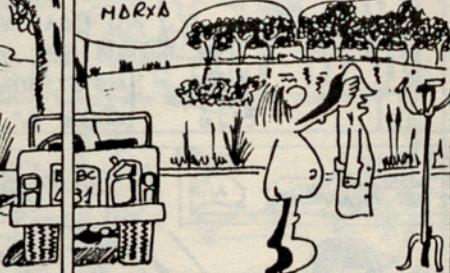
JA ESTÀ

18

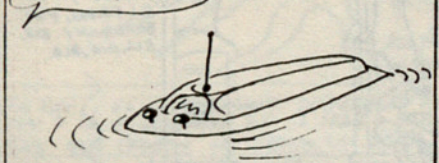

XRRA: 13

MOLT BÉ POSEM-LO EN
MORXA

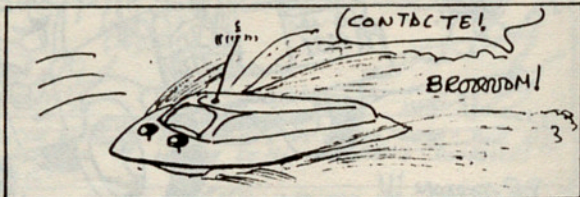

JA ES A L'AIGUA

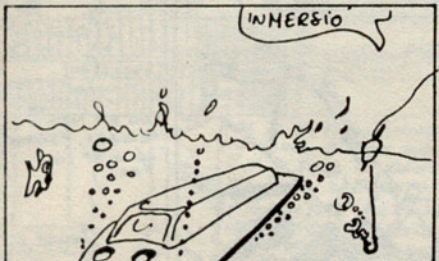

CONTACTE!

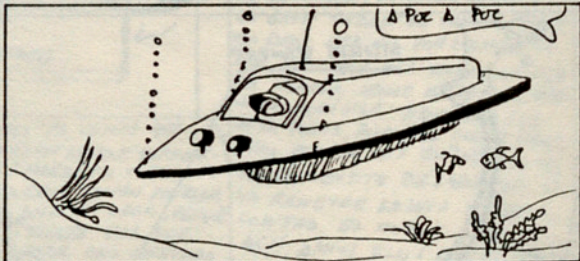
BROOOOM!

INHERSIO

A POC A POC

HOLA NOIS! SI VOLEU SABER COM ACABA AQUESTA HISTORIA
COMPREU "LUBRIC-CRONIC" I AINÍ DESCUBRIREU TOT EL QUE
HI HA DARRERA D'EN DRAC. QUI ÉI EN DRAC? ÉI UN
PRODUCTE DE LA FANTASIA? ÉI UNA COMPLICACIÓ POLITICA
DE PERSONALITATS DE LA CONARCA? LA RESPOSTA
TÉ UN NOM "LUBRIC-CRONIC".

LUBRIC-
CRONIC
N.º 2

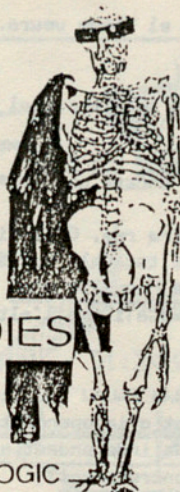
XRRA: 13

DANDIES

DANDIES

ROCK
NECROLOGIC

Es indiscutible que quan es parla de música rock en aquest nostre país es ténen presents els grups anglesos i els americans. Fa però cosa de tres anys es comença a parlar de grups de Madrid i de Barcelona, d'aquesta forma continua la marginació. Es que so lament s'escolta música a Barna o a Madrid? O és que realment no interessa el que pugui gestar-se en altres llocs.

DANDIES és un d'aquests grups marginals que per tenir la desgràcia d'haver nascut a Banyoles (Girona) no ha assolit el mateix èxit que d'altres grups com PVP, PARALISIS PERMANENTE...

I no és que els manqui experiència potser fins hi tot, tu que hem llegit-les i que no ets de Banyoles, has tingut l'ocasió de gaudir de la seva música.

Una música que sobretot té molta força, bàsicament emocional, reflex del punk dels setanta, però amb una evolució que ells creien necessària i que els ha portat a enregistrar una maqueta amb vint-i-dues cançons excepcionals, que no et deixen ni un moment per reposar de la més alta descàrrega elèctrica que mai hagi escoltat.

Llegeix les properes ratlles i podràs assabentar-te de tot el que passen aquests tres nois, tres individus que porten al cim seu tota la força del rock:

L.C. Expliqueu-nos els vostres començaments...

D. Si, com tots els grups. En Lluis i jo varem començar junts amb un altre que tojava la guitarra, aquest va marxar i finalment varem trobar el bateria, que per cert tocava molta "pachanga" i va néixer DANDIES.

L.C. Quin tipus de música escolteu?

BEP: El mal fet i mal tocat com Ramones, i el ben fet i ben tocat de Parálisis.

CUERVO: M'agrada molt la música independent d'Espanya, també Tempole Tudor, The Boys, Stiff Little Fingers...

LLUIS: Ho escolto tot menys el folklore espanyol. La música anglesa dels anys setanta, ja que ara tots cerquen el mateix.

L.C. Què en penseu dels grups banyolins?

D. Abans hi havien masses stars i ara no en queden. A més que actualment no es proporciona la jove música de Banyoles, parlem del Ajuntament i altres.

-NO ENS DEIXEN
ÉSSER STARS-

L.C. La maqueta que heu tret, amb quins medis heu comptat?

D. Tot és gràcies a la cançó "Quiero a mi mamá". Per cert, encara els hi debem pèlles.

L.C. Qiqueu-nos la opinió

del LUBRIC CRO-IC.

B. Està molt bé, el varem comprar el primer dia que el vàrem veure.

Ll. Està bé, però susceptible de millorar.

L. C. (Això és indiscutible)

CU. A mi m'agrada sobretot l'última historietta (fent referència al nº 0), és increïble, "tope".

L.C. Què passarà amb la mili del senyor Lluís no us talla una mica?

B. E' atem contentíssims tindrem un any de vacances. Encara que escentall a Girona em sembla que haurem de continuar igual.

Ll. El fet de que jo estigui a Girona no canvia gaire res. O sigui que d'alguna manera espero continuar fent la vida impossible a tots els que ara els s'hi faig.

L.C. Hem sentit rumors dient que vosaltres no èreu de Banyoles d'on sou?

Ll. Jo sóc de les cases barates. Amb un peu sóc a Mata i amb l'altre a Banyoles (encara que aquest peu no m'agrada.

B. Jo sóc de l'aire port de Camós

CU. Jo de MAS PALAU Independent.

L.C. Parlant d'independents.. Què en penseu de la moguda independent arreu d'Espanya, o a Madrid Concretament?

CU. Està molt bé arreu d'Espanya. En cara que els de Madrid són una família molt ben muntada. El que no vol dir que ens sembla molt bé tot el que estan fent per intentar lluitar contra les multinacionals.

Ll. No creguis, perquè hi ha rumors d'unions entre cases independents, rumors de reduccions de plantilles, amb solament els quatre grups més comercials per convertir-se amb allò que ells tant odiaven.

C. Ara que si ens vol fixar la CBS no els diem pas que no.

L.C. Realment, però hi han grups molt interessants dins les cases independents.

D. Si és veritat, existeixen grups molt bons com per exemple, que ens agradin a nosaltres, LA MODE, DERRIBOS ARIAS, PARALISIS PERMANENTE, RADIO FUTURA, entre altres.

L.C. Què en penseu del programa LA EDAD DE ORO.

CU. A mi m'agradava realment quan era un programa dedicat a la jove avantguarda espanyola, però que un dia sortissin Spandau Ballet en un recital de fa dos

anys, a mi hem fa pensar si es que realment no hi ha grups en aquest país...

B. A mi m'agrada molt "la Chamorro"...

L. C. Quines actuacions teniu més properes?

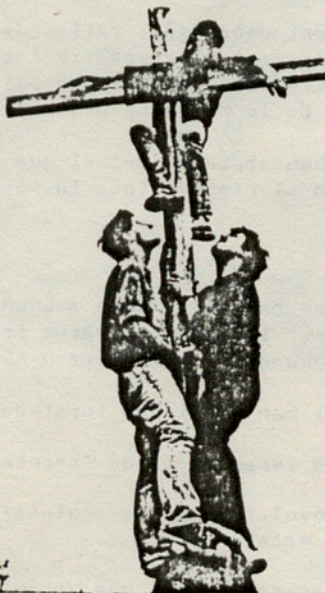
C. En tenim una de molt propera, però sempre si l'ajuntament ens ajuda i no ens posa trabes. Serà dedicada a la mili d'en Lluís, un comiat tal i com vàrem fer el dia que jo vaig anar-hi.

L. C. A veure si ens expliqueu com us feu aquests pentinats tant sexis?

Ll. Ah, és molt fàcil, ens els tallen nosaltres mateixos. No hi han perruquers prou bons per nosaltres. Ara portem moreno natural, però de tant en tant canviem de color...

L.C. Expliqueu-nos alguna història...

CU. Explicaré una anècdota a Tossa de Mar. Era una discoteque en ple estiu. Era una

c/carme, 103
Tel: 20 53 18
GIRONA

b

Wing

DISCS i DUPLICACIONS

21

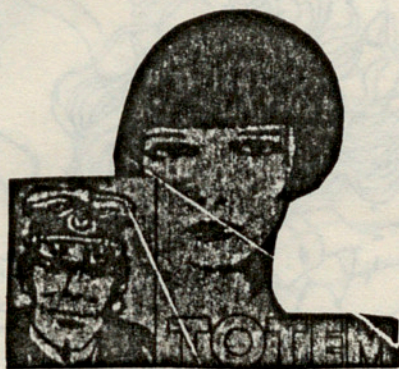
L'AVANTAGE

ESPECIALITAT EN
COMICS

c/carme,
GIRONA

LLIBRERIA QUIOSC DEL

C. Isabel La Católica, 10
(darrera I.N.E.M.)
GIRONA.

COMIC

de les primeres actuacions i per mi una de les millors. La gent no era del nostre "rollo" i no entrava en les nostres cançons.

L1. Per mi que no s'ho esperàven. Es devien pensar escoltar el "Jhonny Bee Good" i d'altres. Així doncs varem decidir tocar d'esquenes al públic, com si a-s-saigessim...

CU. Potser és l'actuació que menys gent hem vist..

L. C. Com composeu les cançons?

L1. És una cosa molt estranya que em ve cada dos mesos, faig tota una sèria de lletres seguides. Un atac en plan inventor i després ens fum la música entre tot s. Sempre s'acopla la música després de la lletra. Mai al revés.

L. C. Teniu alguna influència definida en la música?

D. Sí, realment tenim influències de molta gent. Això no vol dir que en la música es noti. Conscientment a aquestes altures no crec que hi hagi ningú. Com a mínim que hi hagi alguna cosa que pugui sonar a construccions de Buzzcocks, formes de cantar com Siouxsie, i també distorsió en tots els aspectes.

L.C. Parlant de Buzzcocks, què en penseu de les històries del Howard Devoto i Pete Shelley?

CU. A mi m'agrada més Magazine.

L1. Jo prefereixo deu vegades més al Pete Shelley que al Devoto aquest. El primer ha evolucionat tal i com ho havia de fer, i si aquest era el seu camí tenia que seguir-lo.

L.C. A la cançó "violència" els coros que hi feu es semblen als Adam And the Ants...

D. Potser que sí. Però la cançó està feta abans que aquest senyor sortís. El que sí és veritat, és que una vegada conegut ens va influir en aquest aspecte.

L.C. Influència dels KAKA DE LUXE?

D. Molta. Era la primera gent que realment van fer un canvi en aquest país i a nosaltres ens va semblar molt bé aquest canvi, doncs vam seguir aquest corrent... Era la primera gent que quan si sense saber tocar, començava a fer coses pròpiament seves i que realment feien música punk compromesa.

L.C. La vostra base musical, d'on l'heu tret?

D. Completament autodidacta, i com no les barreges de la nostra ment "tarada"... Ens hem volgut fer un estil propi... el rock necrològic.

L1. Crec que anem millorant, avans quasi no tocàvem i ara sonem molt millor.

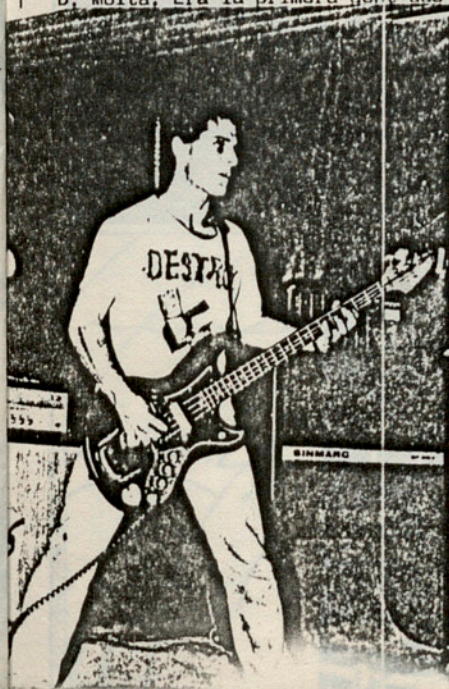
L.C. Com està el vostre equip de música?

D. El tenim ja tot pagat. Però és molt petit i per tenir-lo dels bons hauran de passar molts anys. Agraïm sempre el que el grup Roll's ens deixi el seu instrumental.

L.C. Parleu-ne, del vostre ROCK NECROLOGIC.

L1. Les nostres històries poden ésser fortes o no ser-ho, però el que estem dient és sempre real.

No són històries perquè quedi bé parlar d'això, perquè els morts i tal..

Si parlem d'això és perquè el meu subconscient està totalment atrapat per la idea obsesiva de la mort. Lavors, esclà, la mort es barreja amb d'altres coses com sexe i violència. A mi realment, m'agraden les lletres i les sento. No sé als altres que no les fan què en pensen:

CU. A mi em semblen molt bé. Ja me les aprendré un dia d'aquests. De totes maneres, amb algunes m'hi sento identificat.

B. A mi també m'agraden. Quan em semblin dolentes ja li diré per "la cara" que no. L.C.-Vàrem arribar en un punt en que les preguntes s'esgotaven per si soles i vàrem deixar als DANDIES les darreres observacions:

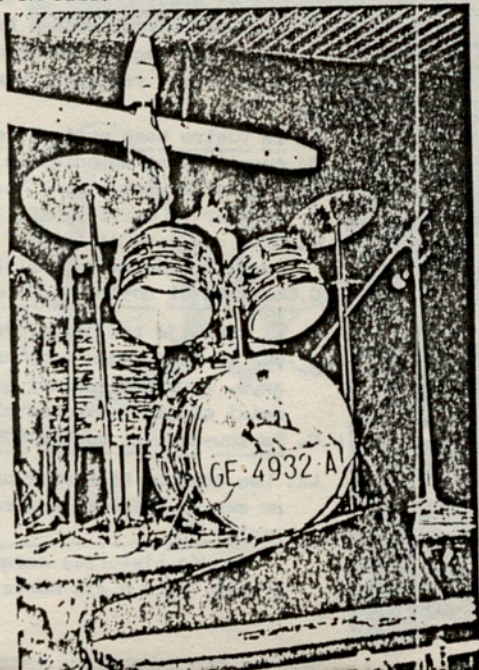
- 1ª - Donem les gràcies a l'àvia de'n Lluís per aguantar-nos tots els dies que assaigem a casa seva.
- 2ª - Donem les gràcies a tota la gent que ens ha seguit sempre.
- 3ª - CUERVO - Jo voldria fer una petició a l'ajuntament de Banyoles, a veure si els costaria molt posar un local als conjunts de Banyoles. El matèix s'ha fet a Girona, un per tots els grups amb hores determinades. Així no hauríem de buscar-nos cases particulars "molestant" a la gent. I ho demanem a aquest ajuntament ja que amb l'altre era totalment impossible: "Amb "rockeros" és impossible fer tractes per què són uns drogats."

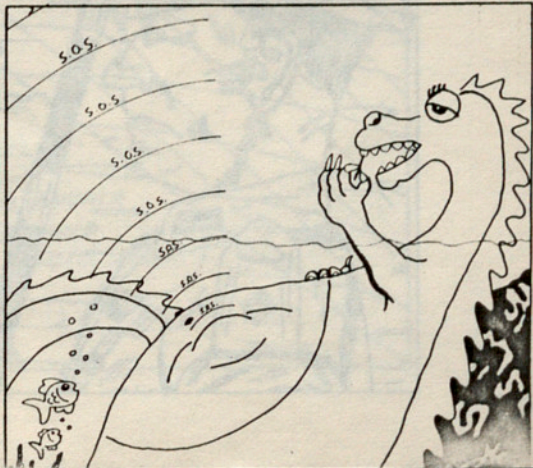
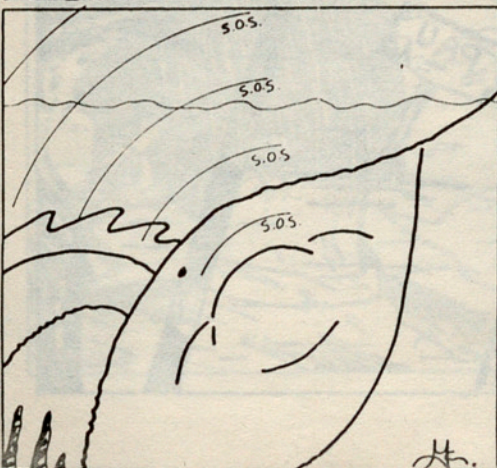
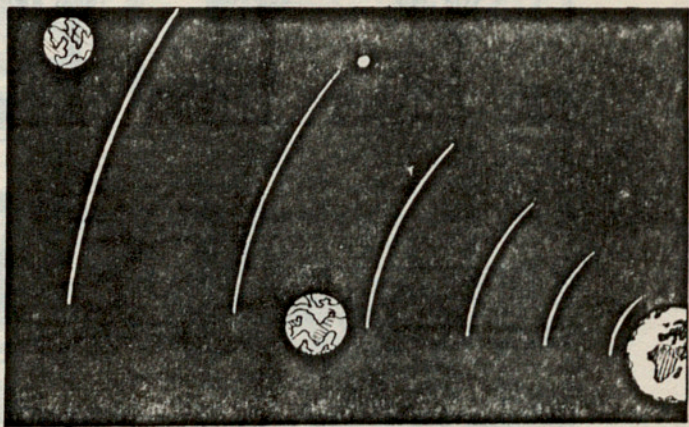
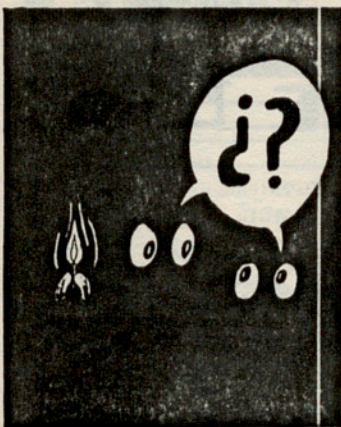
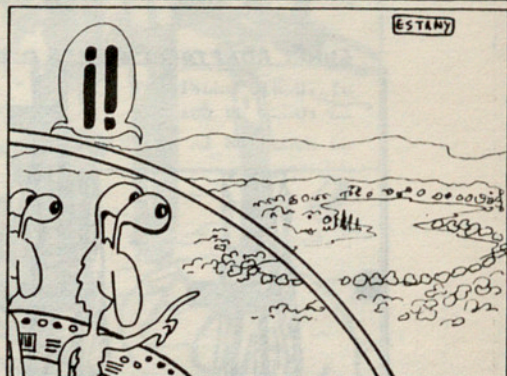
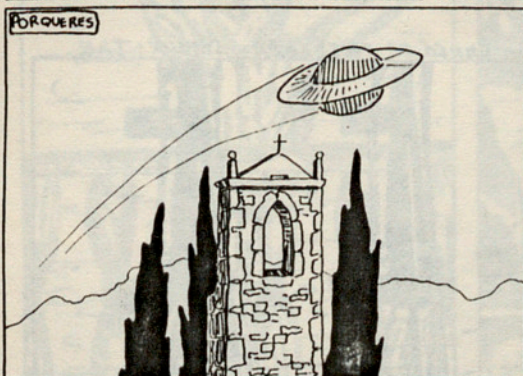
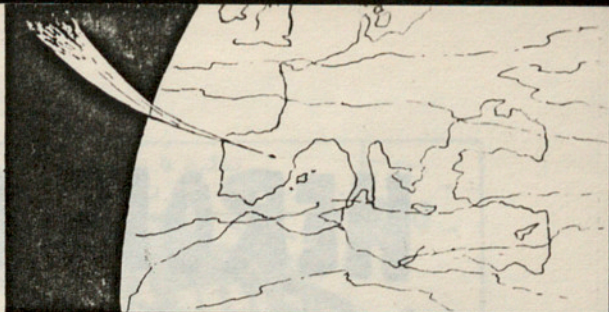
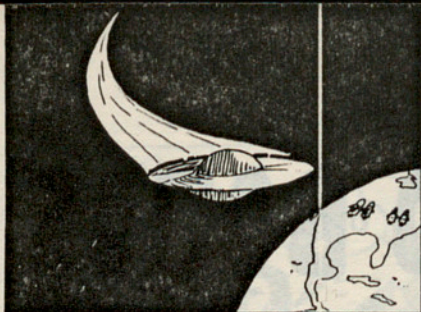
En els moments d'escriure aquestes ratlles, encara no sabem molt bé el lloc on es farà aquesta actuació de DANDIES, per comiadar en Lluís, el sí és segur i si no estic tocant fusta. A la plaça o a Les Pedreres de Banyoles, sembla que podrem acudir tots a una cita que es presenta, sens dubta, electritzant.

NOTA: La maqueta amb les vint-i-dues cançons dels DANDIES (La portada està a la capçalera d'aquestes pàgines), pots comprar-la per només (500 ptes). Demana per en Joan Pairó, Carrer Alfons XII de Banyoles.

J. P.

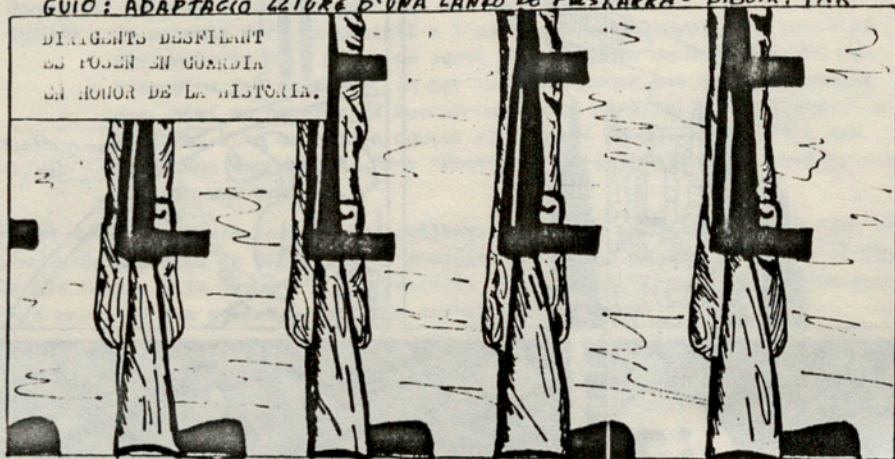
Xerrada feta per en JOAN i MIQUEL PUIG al programa "SONS D'AVANTGUARDA" de Radio Banyoles, amb el grup DANDIES.

HEROIS O BOJOS

GUIÓ: ADAPTACIÓ LLIBRE D'UNA CANÇÓ DE PUSKARRA - DIBUIX: TAR

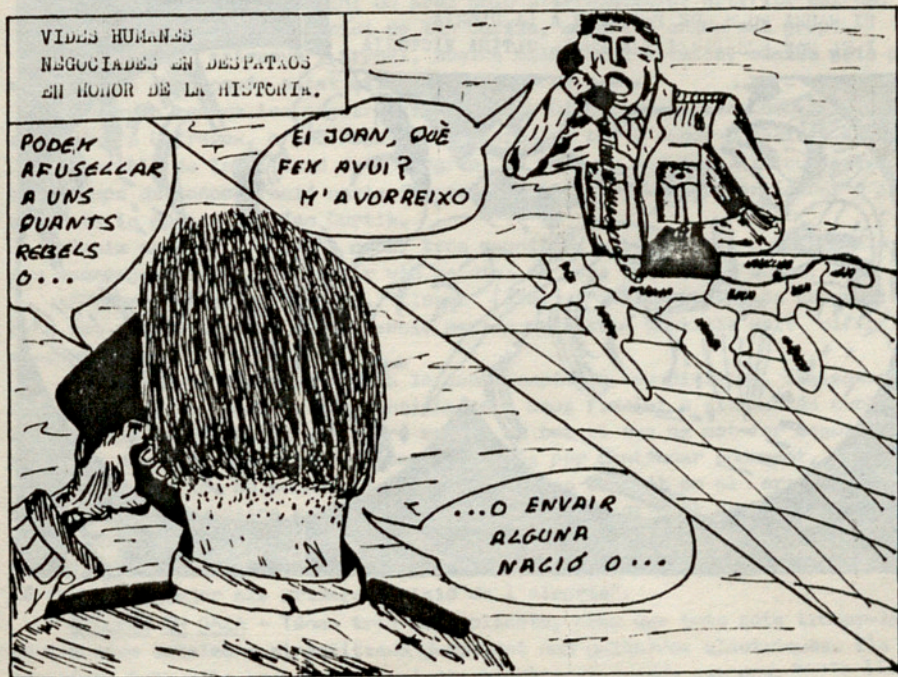

28

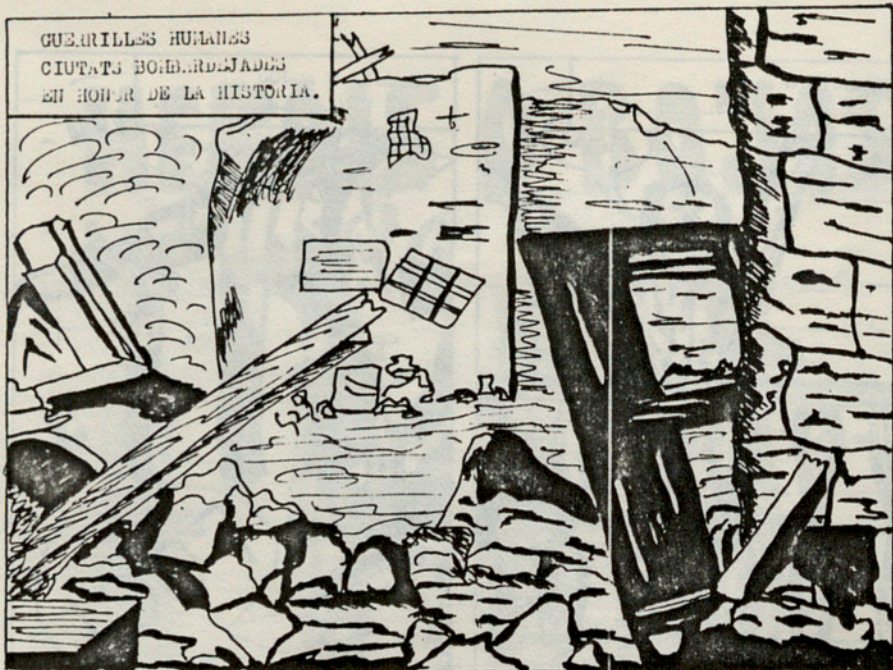

29

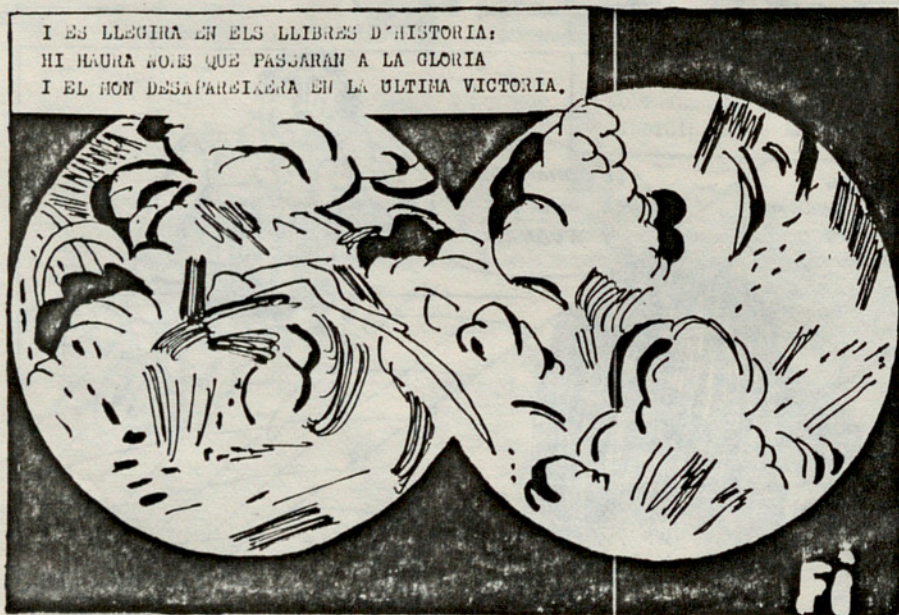

GUERILLES HUMANES
CIUTATS BOMBARDEJADES
EN HONOR DE LA HISTORIA.

30

I ES LLEGIRA EN ELS LLIBRES D'HISTORIA:
HI HAURA NOMES QUE PASSARAN A LA GLORIA
I EL NON DESAPAREIXERA EN LA ULTIMA VICTORIA.

ROCK PER MINORIES

INTRO

Aquesta és la tercera vegada que em poso a escriure aquestes ratlles. He decidit no canviar res més, crec que amb molta voluntat ho aconseguiré, no però, sense estar-ne convençut.

Haig d'acabarir que ja la dificultat em ve per dos motius. Un: voldria expressar amb les millors paraules possibles com és la música d'aquests grups aquest més.

Dos: em sento plenament identificat amb la gent que firma aquesta música.

El resultat fins ara: un autèntic fracàs. Però malgrat tot començarem com abans dèiem:

ROCK? AVANGU-RDA? NOVES ALTERNATIVES? NOU JAZZ? NOU FUNK?...

Ggggkkkfff... I això com es menja? , diuen alguns. Bé, doncs és molt fàcil, solament cal tenir unes miques d'inquietuts musicals, no quedar-se solament amb el que et donen, sinó buscar, crear, indagar, interessar-se, per noves formes de comunicació musical.

Això és el que han fet aquests grups de la anomenada nova música, tots ells rebutgen els canons tradicionals de la superpublicitat, per construir uns torrents sonors distribuïts solament de manera limitada.

Nova música reflexa dels moments cabdics que estem visquent, nova música que prové de no sé on, nova música bàsicament sensacional, nova música reflexa de la tècnica, nova música reflexa del jazz- funky, nova música reflexa del punk en quan a estètica , música de les tenebres a cops , música per acompanyar el el naixement del dia altres cops.

Bé, si fins aquí no saps encara del que parlo, i per tota la barreja d'estils que he anomenat, passem ara als grups, un per un:

JOY DIVISION - NEW ORDER: Un grup únic i irrepetible, artífici del nou rock. Mort per culpa del suïcidi de Ian Curtis, membre i ànima del grup.

Música molt estranya i irreal, música melòdica i rítmica, música gris per dies en els que hagués estat millor no sortir de casa.

D'alguna manera les construccions de Joy Division podrien comparar-se amb els primers Ultravox, o amb Magazine, encara que cap d'ambos posseeix la força incomparable de la Divisió de l'Alegria. Un nom que per tots els curiosos prové dels camps de concentració nazis i especialment als camps on per acabar d'imaginar-te la música del Ian Curtis.

Tenim tres Lp d'aquesta gent, tres magnífics plàstics, un d'ells doble, que aconseguen fer-me sentir viu en dies on sens que tot s'acaba.

"Unknown Pleasures" (1981), "Closer" (1981), "Still" (1981) és desgraciadament tot el que ens han deixat sense parlar dels tres senzills molt difícils d'aconseguir.

NEW ORDER és d'alguna manera la continuació de Joy Division, lògicament sense el cantant Ian Curtis, una continuació a cops fidel i d'altres més evolucionada que s'ha convertit en una altra mostra de tot el que es pot fer seguint les bases de Joy Division, i donar temps al temps per continuar endavant, amb els canvis lògics que han de succeir i que per cert han succeït en elarrer treball de New Order. La música aquí ja no és tant obsesiva ni tant depriment (sobretot en aquest darrer disc), sino que s'ha convertit en quelcom molt més positiu. ple de textures noves, de ritmes més comercials si cap, però que en cap moment té res que envejar als primers "Divisió de l'Alegria".

EYELESS IN GAZA - Ténen tres LP publicats, crec que tots pots trobar-los aquí. Música totalment sintetitzada juntament amb guitarres elèctriques. Els discos ténen tots ells una màgia atraient, hipnòtica, creada per dos ments lliures:

(Martyn Bates, Peter Becker). Música plena de sensacions d'aigua, de saltans torrencials, de veus dementats que canten a la bellesa. De distorsions múltiples i apte per tot aquell que busca noves perspectives.

YOUNG MARBLE GIANTS - Són dos germans i una noia a les veus. Utilitzen guitarra, baix, orga i caixes de ritmes, per arribar a construir unes cançons totalment naífs. Música freda i esquemàtica solament arropada per la veu quasi infantil de la cantant. Young Marble Giants ja no existeixen, sols han tret un LP "Colossal Youth", malgrat tot, els dos germans han continuat formant un altre grup THE GISI - Aquí la música ja no és tant freda i esquemàtica, sino que la varietat de ritmes és el que domina. L'equilibri és la norma general, cap instrument, cap veu destaca en front les altres. Un disc per tots els seguidors dels "Joves Gegants de Marbre" que en el fons esperaven més emoció en les composicions.

THE DURUTTI COLUMN - Són un grup de dos persones, dos ments minimalistes que solament utilitzen en les cançons, guitarra i interruptors que a manera de diferents sons es mouen per tot el disc. El resultat són unes composicions fortament emocionals, conduïdes sempre per la guitarra elèctrica, que dibuixen melodies de caire naif. Música molt tranquil·la, quasi ambiental, que solament vol aconseguir despertar sensacions, cosa que aconsegueix plenament. Un dels millors grups d'aquest tipus. Tenen dos LP al mercat.

FELI - Música per sentimentals incurables, però no per això carregada de ritme. Música semblant a la "Columna Durutti" però no tant apàtica, música de veus perdudes en l'obscur. Ells són tres individus amb dos guitarres i una bateria, i per cert no utilitzen sintetitzadors.

THE CURE - Realment no sé si a la gent de "La Cura", els agradaria que els posés enmig de tota aquesta gent de la onda "cult", però escoltant els dos darrers LP et trobes també amb una música força gris i obscura, repetitiva fins fer-se perjudicial per el sentit auditiu, freda i esquemàtica com un mateix baix una bateria i una guitarra, tocades solament amb "tres" acords.

The Cure és un grup que prové de la generació punk, els primers discos són més propers a THE JAM que a DURUTTI COLUMN, però els ambients tètrics que ja apuntaven en els primers discos varen convertir-se en el plat favorit del quart i últim LP de The Cure. Un dels meus grups predilectes, amb els tres primers discos genials.

NOU JAZZ - NOU FUNK

A CERTAIN RATIO - Es un d'aquests grups que ningú sap molt bé com son, ja que la seva companyia no distribueix les cares d'aquesta gent. Baix, guitarra, trompeta moltes percussions i un parell de veus, configuren la seva música a base de ritmes i sensacions indescriptibles. A voltes sonen a jazz evolucionat, d'altres l'ambient és totalment obscur, solament trencat pel ritme del baix i de les trompetes. Música de jazz-funk, a la que s'hi barreja ambients i sensacions tenebroses.

DEFUNK - O Joe Bowie. Altre cop una barreja entre funk i jazz insòlit, però en aquest més ballable i rítmic que en l'anterior. Les cançons tenen la mateixa força que una bona cançó "disco", però en cap moment et permet la més mínima desviació hortera. El ritme el componen els sons de vents, un baix salvatge, guitarres u percussions.

PLAYGROUP: Una barreja de jazz-funk-reggae totalment deformada, i per tant una cosa que surt de qualsevol música normal que hagi escoltat.

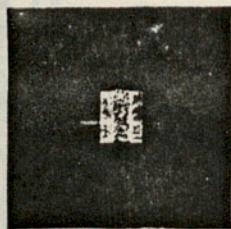
Si la nova avantguarda de música no t'espanta aquest és el teu disc. I el mateix cal dir de tots els altres.

Els grups no finalitzen aquí sino que podríem parlar de molts altres que aquí no hem esmentat:

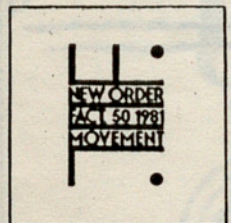
CABARET VOLTAINE, THROBBING BRISTLE, THOMAS LEER, THE TIGHTS...

DISCOGRAFIA

JOY DIVISION

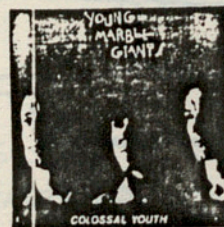
NEW ORDER

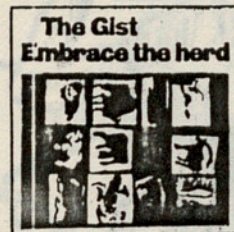
EYELESS IN GAZA

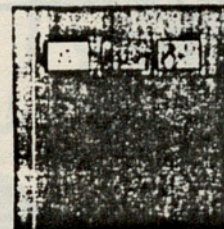
YOUNG MARBLE GIANTS

THE GIST

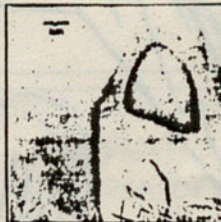
THE DURUTI COLUMN

FELT

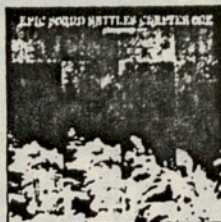

THE CURE

JAZZ - FUNK

PLAYGROUP

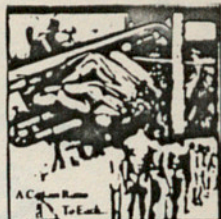

DEFUNK

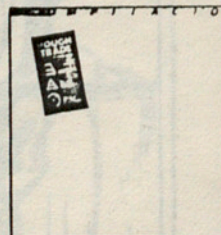

NEGRA

A CERTAIN RATIO

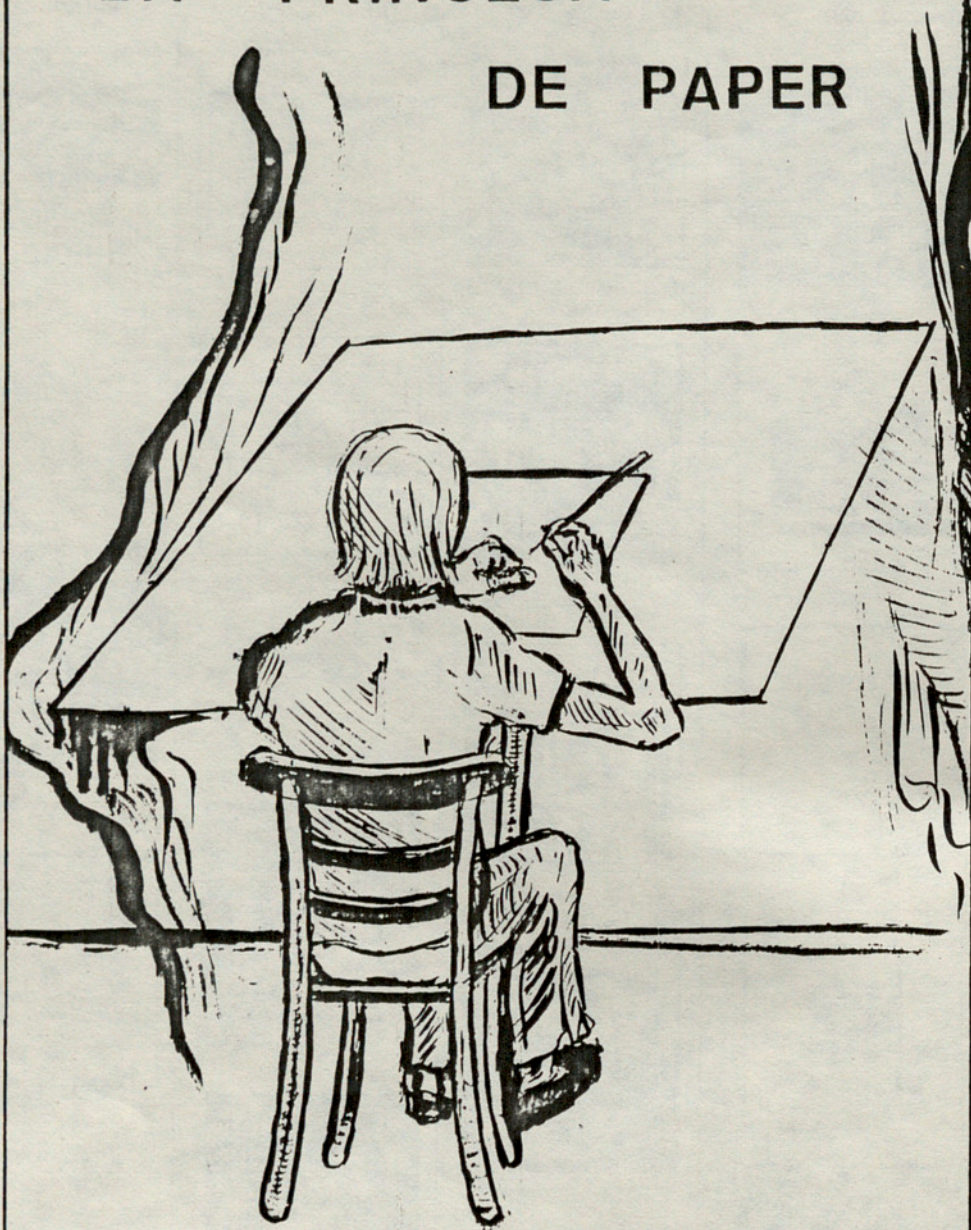

RECOPILACIONES

LA PRINCESA DE PAPER

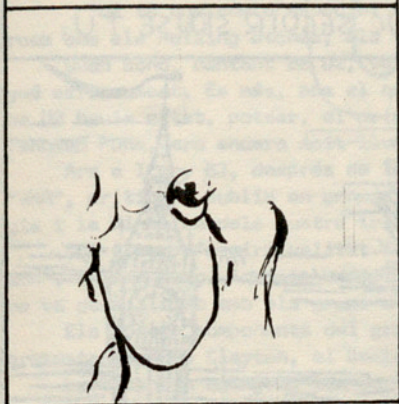
34

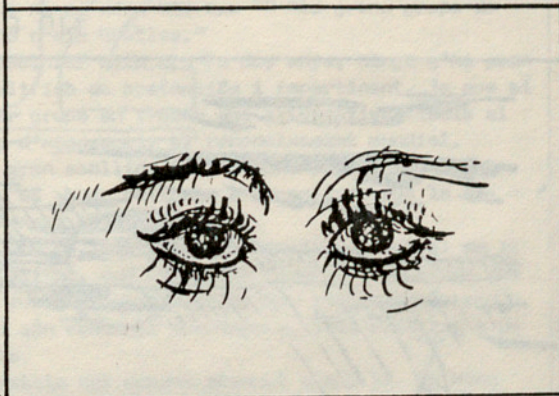
SON LES QUATRE DE LA TARDA EN EL RELLOTGE
DE LA PARED. PER MATAR EL TEDI ET VULL DIBUIXAR
-EN EL PAPER-

GUIÓ: TRADUCCIÓ I ADAPTACIÓ DE "LA PRINCESA DE PAPER" DE ELECTROSHOCK. DIBUIX: JOSEP MASDEVALL.

LES HORES VAN PASSANT EN EL
REILOTGE DE LA PARED. VA SORTIU
LA TEVA FIGURA ENTRE EL FUM I
EL REBUF DE L'ALCOHOL

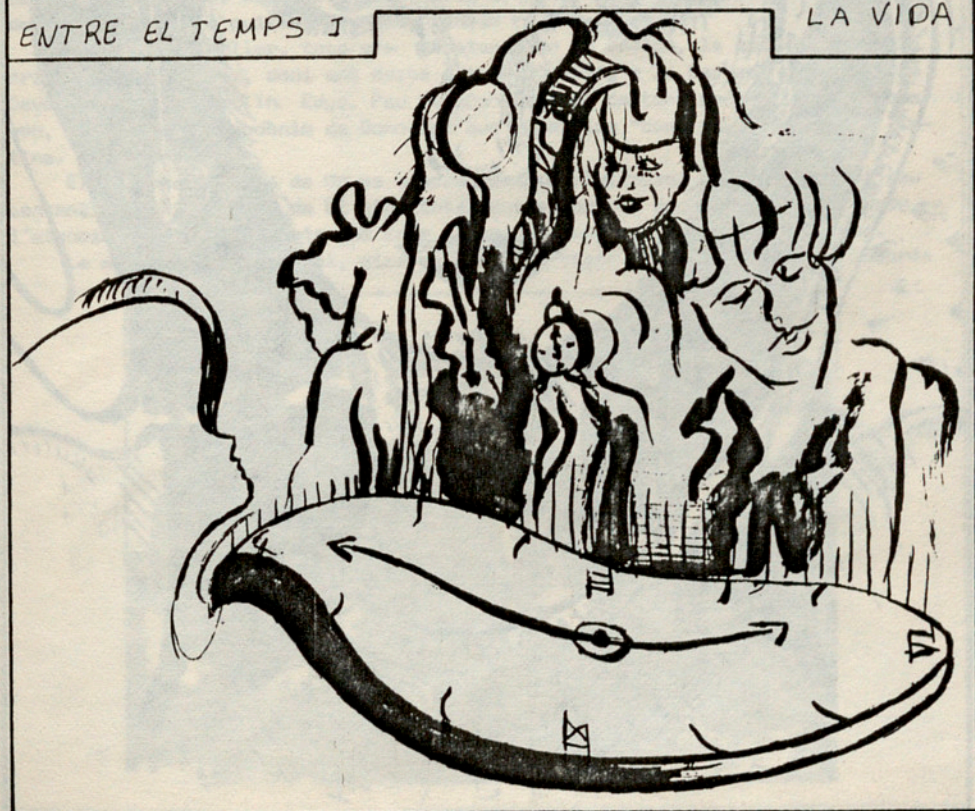

QUAN DIBUIXO ELS TEUS ULLS PERDO
TOT CONTROL. EL TEU SOMRIURE
DE COLORS NO EL PUC RECORDAR

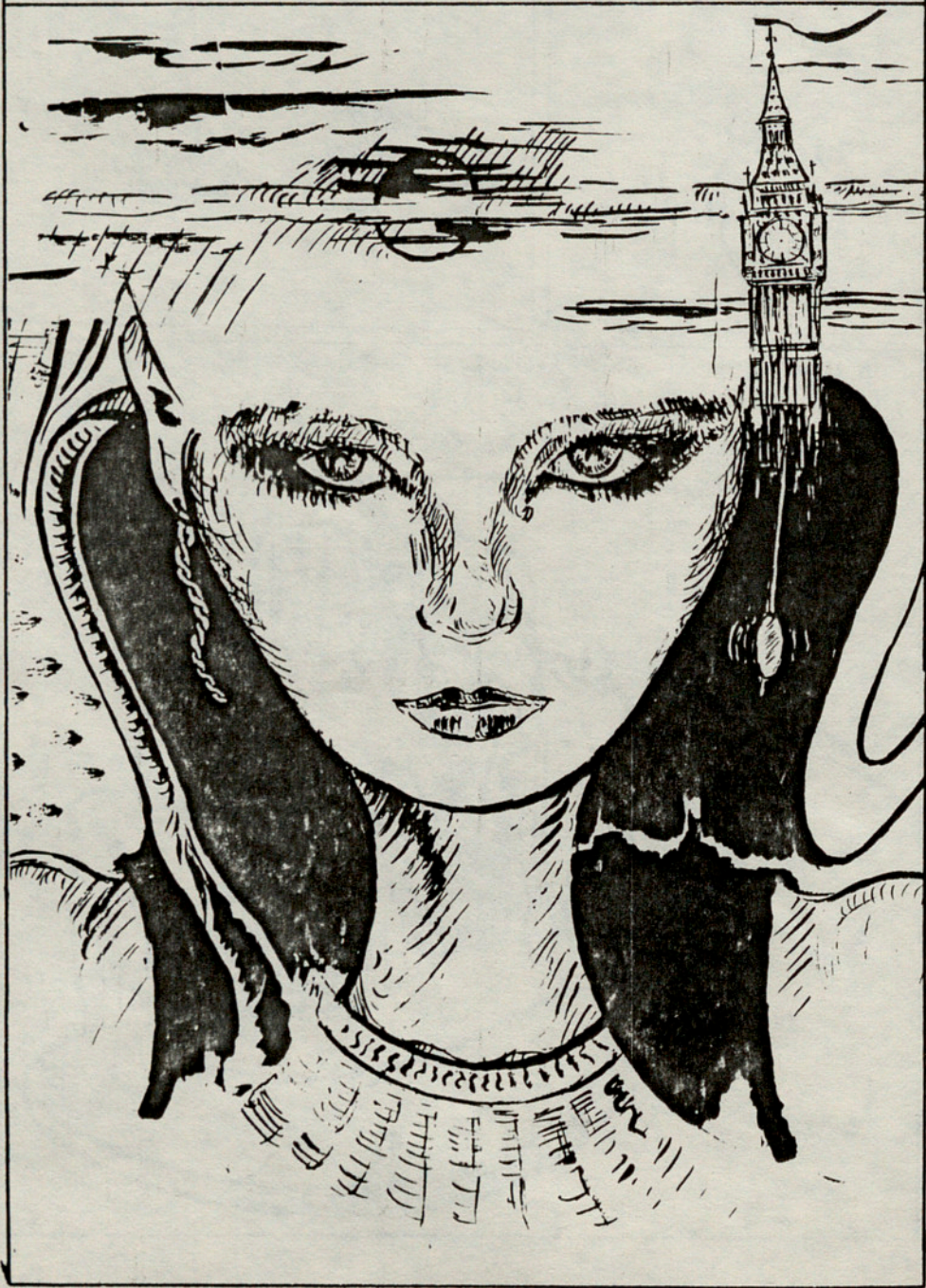

QUÈ VOLS QUE HI FASI.. PRINCESA DIBUIXADA. VAN SONANT
LES HORES.. LES SIS.. LES SET.. LES VUIT. I AQUÍ ET
SE GUEIXO ESPERANT. ETS LA MEVA PRINCESA DE PAPER, JOGANT
ENTRE EL TEMPS I LA VIDA

35

I EM DIC QUE NO,
QUE AIXÍ NO PUC SEGUIR,
NO PUC SEGUIR SENSE TU.

U2

"U2 te quelcom d'especial que no es dona més que en els grans grups de rock com els Rolling Stones, els Who o els Beatles."

Quan Bono, cantant de U2, va declarar això ara fa dos anys, ningú s'ho prengué seriosament. Es més, hom el qualificà de pretencios i impertinent, ja que si bé U2 havia estat, potser, el primer grup en trobar una alternativa viable al fenomen Punk, era encara molt lluny d'aconseguir el reconeixement mundial.

Ara a l'any 83, després de la gran acollida tinguda per el darrer album "WAR", crítica i public en general, es veuen obligats a reconèixer que la màgia i la dinàmica dels quatre irlandesos és indiscutible.

"La falta d'espiritualitat és una de les causes del pesimismo actual en el món", afirma Bono. Aquesta espiritualitat, que per norma general és quelcom que no va gens lligat amb els grups de rock, adquireix especial rascendència a U2.

Els quatre components del grup són creients convençuts. Tres catòlics i un protestant: Adam Clayton, el baixista.

La Historia del grup més carismàtic del moment començà l'any 78, en mans de Larry Muller, el bateria, el membre més jove i reservat de U2. Fins aquest any, Larry tocava en una banda de la qual fou expulsat degut als seus cabells llargs. Amb moltes ganes de formar un grup, Larry Muller va posar un anunci al butlletí de la Mount Temple Comprehensive School, de Dublin. Va rebre quatre respostes: Paul Hewson, Adam Clayton, i els germans Dick i Dave Evans. Dick Evans deixaria ràpidament el grup a causa dels estudis, però més tard tornaria al món de la música com a guitarrista dels VIRGIN PRUMES.

Apart Larry Muller, tots eren debutants en la música, la qual cosa no els privà d'abandonar-ho, dedi'ant mesos enters d'assaig a la barraca del jardí de Dave Evans, anomenat The Edge. Pau Hewson seria el cantant donada la seva bona veu, d'aquí ve el pseudnim de Bono Vox que significa "bona veu" en llengua llatina.

Els altres membres de U2 es donaren compte ràpidament del carisme del seu cantant. I així el show de U2 gira totalment entorn de Bono. "Es ell qui atreu l'atenció del públic", deia The Edge al començament de la carrera del grup.

La música molt original, gira entorn dels segon punt fort del grup després

de la personalitat de Bono: El joc de guitarra de Edge. Un joc aeri que no és nou i que deriva de la psicodèlia dels anys seixanta, però que també és molt utilitzat per els guitarres de les noves tendències post-punk.

En un principi, U2 deixava entreveure remarcables influències de "Television" i sobretot també de "Talking Heads", grup per el qual senten una especial predilecció.

La primera actuació en públic de U2, tingué lloc a Dublín, en un estadi de 2000 places. Fou financiada per ells mateixos ja que encara no perteneixien a cap companyia discogràfica. Un representant de la Island era al concert. No vacil·là ni un moment i els oferí un contracte que ells acceptaren.

Així l'any 1981, el productor Steve Lillywhite llança al mercat el primer disc de U2 "Boy". Am aquest disc el grup es presenta amb molta força, un gran dinamisme musical que els serveix per descarregar totes les angoixes d'uns éssers adolescents.

El segon disc "October" (1982) marca ja una evolució en U2 cap a preocupacions d'ordre més espiritual, totalment contraposades al nihilisme Punk.

El tercer i darrer aquí U2 torna a canviar contra de tota forma manera el disc torna a mers discos, si bé les ges que mai. Dirigeix cançons vers els landa del Nord o el de-

Hi ha també un ma no incloses en LP, que litat excepcional.

Aquesta és la tra Esperem que la se aquests tres LP fantàs escoltar-ne d'altres

Només em resta, vos que escolteu algun un veritable retrobe- deix del carisme de les

litat essencial: LA ESPONTANEITAT.

disc porta per nom "War", per tornar a un atac en d'injustícia. D'aquesta tenir la força dels pr-composicions són més llar xen la temàtica de les se problemes de Polònia, Ir-sarmament nuclear.

xi single amb composicions revesteix, també una qua-

jectòria de U2 fins avui va carrera no s'acabi amb tics al mercat, i poguem encara millors. abans d'acabar, recomanar-dels discos d'aquesta gent, ment amb el rock, que gau-millors bandes i d'una que

MIQUEL V.

NOTA: He preferit no apostrofa "de U2" per simples qüestions d'estètica. També per remarcar millor el nom del grup.

- gràcies -

DE PEUS A LA GALLEDA MIKE

QUE HAIG
DE FER

AQUESTES SON HORES
D'AIXECAR-TE? GANDUL, NÉS
QUE GANDUL, QUE ETS UN
GANDUL.

EM DIUS QUE
HAIG DE FER
O NO

TÉ VES A
COMPRAR-ME
UN KILO DE PATATES
A CAN MASSANES

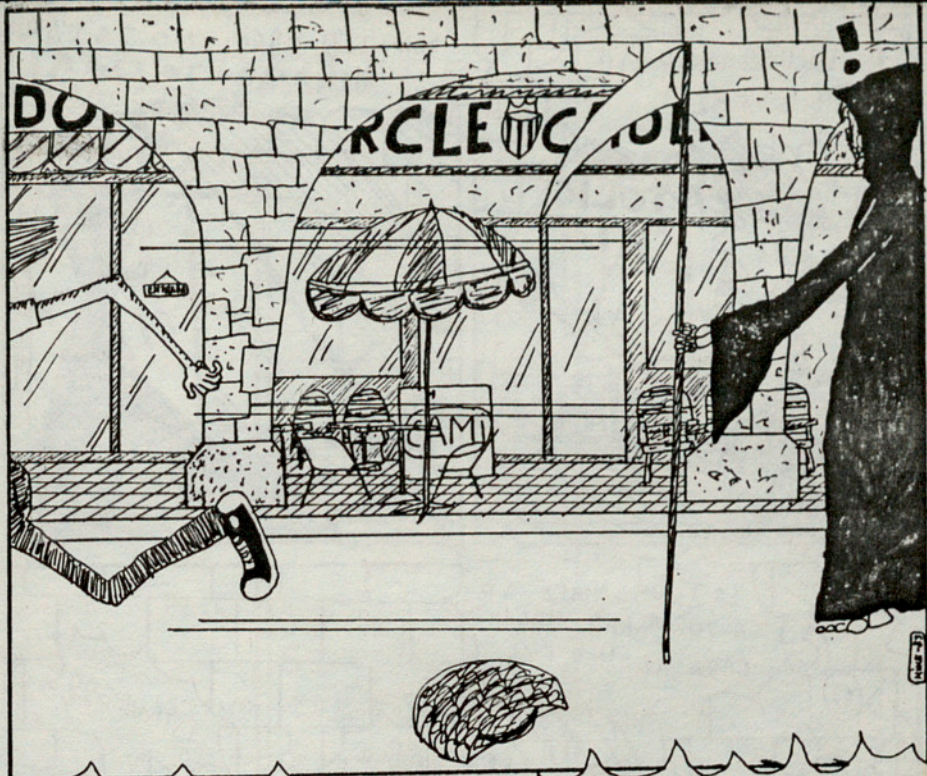
NOMÉS FAS QUE AIXECAR-TE I
JA TENS EL CIGARRO A LA BOCA
ENDROGAT, QUE ETS UN ENDROGAT

I TORNA
EL CANBI

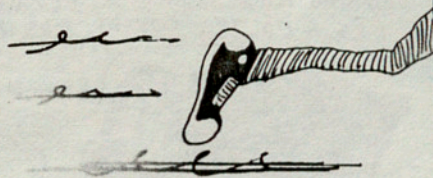
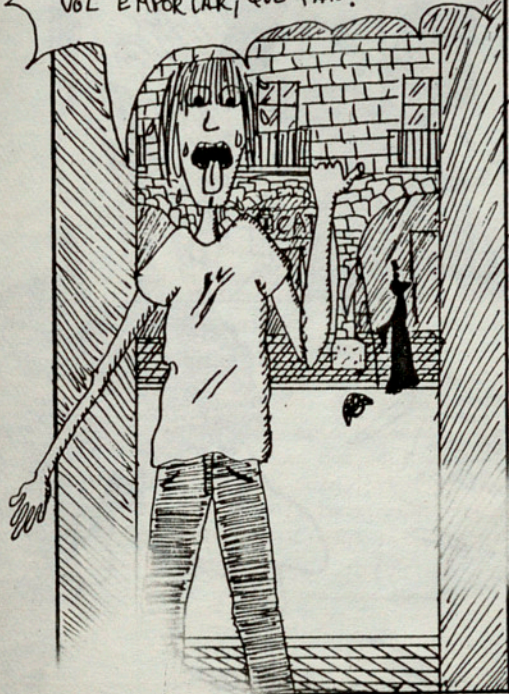
VA!!

HAIR HE TROVAT A LA MORTI H'NA MIRAT
AMB MOLTA MALA CARA SEGUR QUE SE'H
VOL EMPORTAR, QUE FAIG?

41
VES A AHAGAR-TE A L'ALTRE COSTAT
D'ESTANY. QUE JA L'ESPAVILARE
BÉ JO A QUESTA PUTARRASSA.

A DEUS SER TÚ
NO? ESPERE'IT

NO TEN UAGIS, NO JATARRE
GLARE BÉ JO. JA.

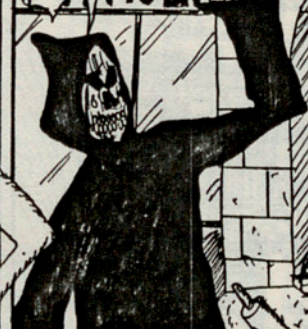
JAT'ENSENYARÉ JO
A MIRAR AMB HALA
CARA AL MEU FILL

KO
KO
KO
CATOLIC

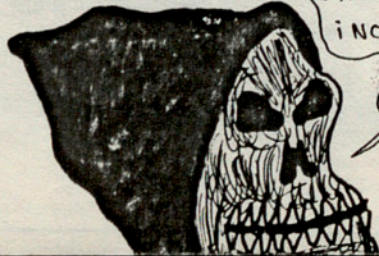
DEIXI'M
ESPLICAR-
LI SENYORA

DIGUES

HA
HA
HA

NO L'HE MIRAT HALA
MENT JO AL SEU FILL,
L'HE MIRAT SORPRESA PER QUÈ
ÉS A L'ALTRE COSTAT D'ESTANY ON
L'HAIG DE TROUAR
I NO A LA PLAÇA.

QUATRE RATLLES

BÉ ENS SEMBLA QUE SI HAS ARRIBAT FINS AQUÍ ET MEREIXES QUE ET DEDIQUEM AQUESTA PÀGINA. COM VEUS ESCRIBIM AMB LLETRA DE CÒMIC JA QUE SOM MOLT ARTESANTS.

EN AQUESTA PÀGINA VOLDRIEM PUBLICAR ELS TEUS ESCRITS SOBRE EL FANZINE O QUALSEVOL ALTRA COSA QUE CREGUIS S'HAGI DE PUBLICAR ENS AGRADARIA REBRE CRÍTQUES DE TOTS TIPUS I COLORS JA QUE ENS SEMBLA

QUE N'HI HA D'HAVER UN ALTRE ASPECTE ES EL DE LES COL·LABORACIONS. NEECESITEM QUE TU ENS AJUDIS A CONTINUAR AQUEST CAMÍ QUE HEM COMENÇAT. PER AIXÒ POSEM A BAIX D'AQUESTA PÀGINA ELS TELEFONS I LA DIRECCIÓ QUE POTS ENVIAR ELS ORIGINALS. SI NO HAS POGUT ACONSEGUIR EL Nº 0 MANDA 100 PELES I SEGELLS A LA MATEIXA DIRECCIÓ I NOSALTRES

TE L'ENVIAREM A CASA TEVA

IMPORTANT

TAMBÉ AL FINAL DE LA PÀGINA VEURÀS UN NÚMERO DINS UN QUADRET. AIXÒ ES PER UN **SORTEIG** QUE ENS HEM MUNTAT AQUEST MES. ES REGALEN UN TOTAL DE DEU CÒMICS QUE CORRESPONDENT A DEU NÚMEROS PREMIATS. CÒMICS: VÍBORA O MAKOKI ESCOLTEU EL DISSABTE DE 5-6 I DE 10-11 MIT I EL DIUMENGE DE 10-11 MIT RÀDIO BANYOLES - GRÀCIES -

43

El LUBRIC CRONIC és una producció totalment independent feta íntegrament per gent jove. D'una periodicitat mensual i d'un preu de 100 ptas.

El LUBRIC CRONIC permet qualsevol tipus de reproducció, total o parcial de les seves pàgines.

El LUBRIC CRONIC ES:

Juan Carles Ros, Joan Pairó, Miquel Aurich, Miquel Puig, Miquel Vilanova, Pere Oliver, Josep Tarrés, Josep Masdevall, Ferran Ros i Josep M. Puig.

Tots nosaltres hem autofinanciat aquest fanzine i de nosaltres i de ningú més, provenen les idees que aquí es publiquen. El LUBRIC CRONIC s'identifica necessàriament amb les opinions dels Lubrica Cronics.

COL·LABOREN molt amablement: Jaume Geli, Salvador Celrà i Tones.

El LUBRIC CRONIC dona les gràcies a ells i a vosaltres per seguir aquesta història.

Ref. 57-11-53

137

JO NO VAIG COMPRAR EL LUBRIC CRONIC

